

ปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวนันท์กา วรวิสุทธิ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา

ตุลาคม 2547

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

บทคัดย่อ
ของ
นางสาวนันทิกา วรวิสุต์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา

ตุลาคม 2547

นางสาวนันทิกา วรวิสุต์

นันทกา วรสุวัธ. (2547). ปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษา สารนิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ ดร. อารังค์ อุดมไพจิตรกุล.

การวิจัยในครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ใน 6 ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผล ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก เปรียบเทียบระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ จำแนกตามตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาที่ศึกษา รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน และอาชีพผู้ปกครอง ตลอดจนรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 144 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าและแบบสอบถามปลายเปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t -test และ F -test

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาการเรียนของนักศึกษา ทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง
2. นักศึกษาที่มีเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาที่ศึกษา รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน และอาชีพผู้ปกครองแตกต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นักศึกษาได้เสนอแนะปัญหาการเรียน และวิธีการแก้ปัญหาในทุกด้าน

THE LEARNING PROBLEMS OF UNDERGRADUATE STUDENTS
IN BUSINESS ADMINISTRATION RAJAMANGALA INSTITUTE OF TECHNOLOGY
BANGKOK TECHNICAL CAMPUS

AN ABSTRACT

BY

MISS. NANTAKA WORAWASUWAT

Presented in partial fulfillment of the requirement
for the Master of Economic degree in Economics of Education
at Srinakharinwirot University

October 2004

Nantaka Worawasuwat. (2004). *The Learning Problems of undergraduate students in Business Administration Rajamangala Institute of Technology, Bangkok Technical Campus*. Master Project, M.Econ. (Economics of Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Assoc.Prof.Dr. Tumrong Udompijitkul.

This research was to study the learning problems of students in six aspects, which were: teaching and learning method, curriculum, evaluation, learners, instructors, and teaching and learning medias and facilities, then compare these problems according to the following variables: sex, the achievement of learning, major, the income per month of guardian and the career of guardian. The sample used in this research was 144 persons of undergraduate students in faculty of business administration, Rajamangala Institute of Technology, Bangkok Technical Campus. The devices used to accumulate the information were questionnaires constructed in the forms of rating scaled checking and open – ended types. Statistics used to analyze the data are percentage, mean, standard deviation, t – test, and F – test.

The finding of research were as follows:

1. The learning problems of students in six aspects were moderate level.
2. The sex, the achievement of learning, the major, the income per month of guardian, and the career of guardian were no statistical significant difference both each aspect and whole aspects.
3. Students suggested the problems and the solutions for learning problems in all aspects.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการ
สอบ ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร. อารังค์ อุดมไพจิตรกุล)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(รองศาสตราจารย์ ดร. พิศมัย จารุจิตติพันธ์)

คณะกรรมการสอบ

ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร. อารังค์ อุดมไพจิตรกุล)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติมา สังข์เกษม)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ทวีพรรณ สาลีนล)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติมา สังข์เกษม)

วันที่.....เดือนตุลาคม พ.ศ. 2547

ประกาศคุณประการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ดีด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร. อัมรงค์ อุดมไพจิตรกุล อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และประธานคณะกรรมการสอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติมา สังข์เกษม และอาจารย์วิพรรณ สาสีผล ที่ได้ให้ความรู้ แนวคิด และคำปรึกษา ตลอดจนช่วยตรวจและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนกระทั่งสารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสิ้นสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ดังกล่าวเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ดร. สมพร สุขะ อาจารย์สิฐฐากร ชูทรัพย์ และอาจารย์ไมตรี อภิพัฒน์มนตรี ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ คณะอาจารย์ และนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2547 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ เป็นผลสำเร็จด้วยดี

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ และผู้เกี่ยวข้องซึ่งไม่ได้กล่าวนาม ณ ที่นี้ที่ให้ความช่วยเหลือในการให้ข้อมูล ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้ารวมทั้งให้กำลังใจ จนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

นันทกา วรสุวัธ

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
	กรอบความคิดในการวิจัย.....	7
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	8
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
	ประวัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ.....	9
	วัตถุประสงค์และโครงสร้างหลักสูตร.....	13
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน.....	18
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอน.....	26
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	29
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	36
	การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	36
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	36
	ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ.....	37
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	60
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	60
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	60
	การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	60
	วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	60
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	61
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	61
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
	อภิปรายผล.....	64
	ข้อเสนอแนะ.....	68
	บรรณานุกรม.....	72
	ภาคผนวก.....	77
	ภาคผนวก ก หนังสือขอความร่วมมือ.....	78
	ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	82
	ภาคผนวก ค แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	84
	ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	92

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพของนักศึกษา.....	43
2	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาในการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ โดยรวมและรายด้าน.....	45
3	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาในการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน โดยรวมและรายข้อ.....	46
4	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาในการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ด้านหลักสูตร โดยรวมและรายข้อ.....	47
5	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาในการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมและรายข้อ.....	48
6	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาในการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ด้านผู้เรียน โดยรวมและรายข้อ.....	49
7	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาในการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ด้านผู้สอน โดยรวมและรายข้อ.....	50
8	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาในการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ สื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมและรายข้อ.....	51
9	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต เทคนิคกรุงเทพฯ จำแนกตามเพศโดยรวมและรายด้าน.....	52

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

10	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต เทคนิคกรุงเทพฯ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยรวมและรายด้าน.....	53
11	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต เทคนิคกรุงเทพฯ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา โดยรวมและรายด้าน.....	54
12	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต เทคนิคกรุงเทพฯ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา โดยรวมและรายด้าน.....	55
13	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต เทคนิคกรุงเทพฯ จำแนกตามรายได้ผู้ปกครอง โดยรวมและรายด้าน.....	56
14	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต เทคนิคกรุงเทพฯ จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง โดยรวมและรายด้าน.....	57
15	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาการเรียนที่มีต่อสาขาวิชาที่ศึกษา.....	58

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในกระบวนการพัฒนาทั้งในแง่ของการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม และการเมือง เพราะการศึกษาเป็นรากฐานการพัฒนาคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ อันถือว่าเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน ดังที่ท่านศาสตราจารย์เฟรเดอริค แฮร์บิสัน (Frederick Harbison) แห่งมหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน ได้กล่าวไว้ตอนหนึ่งว่า (Todaro 2000 : 326 ; citing Harbison, 1961. *Economic Development*.)

“ทรัพยากรมนุษย์...เป็นสิ่งที่สร้างรากฐานสำหรับความมั่งคั่งแห่งชาติ ทุนและทรัพยากรธรรมชาติเป็นเพียงปัจจัยประกอบเท่านั้น ทรัพยากรมนุษย์เป็นฝ่ายกระทำ กล่าวคือเป็นผู้สะสมปัจจัยทุนและใช้ทรัพยากรธรรมชาติ เป็นผู้สร้างองค์การทางสังคม เศรษฐกิจและการเมือง และเป็นผู้นำพาการพัฒนาชาติให้ก้าวหน้าไป เป็นที่ประจักษ์ชัดว่าประเทศที่ไม่สามารถพัฒนาทักษะและความรู้ของประชาชนของตนให้ปฏิบัติตนอย่างเกิดประสิทธิผลแล้วย่อมจะไม่สามารถพัฒนาสิ่งอื่น ๆ ได้เลย”

การจัดการศึกษาในประเทศไทยนั้น นอกจากมุ่งพัฒนาให้ประชาชนมีความรู้ความสามารถที่จะแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้แล้ว ยังมุ่งพัฒนาให้ประชาชนมีความรู้พื้นฐานด้านการประกอบอาชีพ ซึ่งการจัดการศึกษาในปัจจุบันมุ่งที่จะดำเนินการเพื่อให้ประชาชนปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น จึงเป็นที่ยอมรับกันว่าการศึกษาเป็นกระบวนการที่ทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตน สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างสันติสุข และสามารถเกื้อหนุนการพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน ของประเทศ ซึ่งการจัดการศึกษาในแต่ละระดับมีความต่อเนื่องกันและมีความสำคัญในตัวเอง และต่างก็มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความเจริญก้าวหน้าในทุก ๆ ด้าน การจัดการศึกษาให้บรรลุทั้งด้านปริมาณและคุณภาพไปพร้อม ๆ กันจำเป็นต้องจัดให้เหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่น สังคม และความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปด้วย ตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ได้กำหนดวิสัยทัศน์ของการศึกษาไทย ที่พึงประสงค์ในอนาคตไว้ว่า “การศึกษามุ่งพัฒนาคนที่สมดุลทั้งด้านร่างกาย ปัญญา จิตใจ และสังคมให้คนไทยมีคุณลักษณะมองกว้าง คิดไกล ใฝ่ดี มีวินัยในตนเอง มีความรู้ ความสามารถ และทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในโลกยุคโลกาภิวัตน์ การศึกษาที่จัดให้ต้องสอดคล้องกับความต้องการของบุคคล ให้การศึกษาเป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนได้รู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเองในรูปแบบ และวิธีการหลากหลายและรักที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อสังคมยุคข้อมูลข่าวสาร และสังคมแห่งการเรียนรู้และเป็นการศึกษาที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของ

การพัฒนาให้โอกาสผู้เรียนมีบทบาทร่วมในการพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ" (รุ่ง แก้วแดง. 2541 : 61 – 62)

สถาบันอุดมศึกษา นับว่ามีบทบาทโดยตรงต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้แก่ประเทศ ตั้งแต่เริ่มแรกที่ทำหน้าที่เป็นแหล่งผลิต และเตรียมบุคคลเข้ารับราชการมาสู่สังคมปัจจุบันซึ่งเป็นการเตรียมประชาชนเพื่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย เป็นการผลิตกำลังคนระดับสูงในสาขา วิชาการ และวิชาชีพต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการและแผนพัฒนาประเทศ ซึ่งการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ ความสามารถในการสาขาวิชาต่าง ๆ ในระดับสูง โดยเฉพาะการประยุกต์ทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติ การสร้างสรรค์และเผยแพร่ความรู้ การพัฒนาทั้งทาง วิชาการและวิชาชีพการริเริ่มพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม และ สิ่งแวดล้อม

การศึกษาที่มุ่งยกระดับคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์อย่างแท้จริง จะต้องครอบคลุมความหมายในหลายมิติ อันได้แก่ พุทธิศึกษา จริยศึกษา และพลศึกษา ซึ่งมีมิติต่าง ๆ เหล่านี้จะก่อให้เกิดความสมดุลทั้งในแง่ปัญญา จิตใจ และร่างกายตามลำดับ ในแง่ปัญญานั้นหมายถึงการมีความรู้ ความสามารถและทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ และดำรงชีวิตประจำวัน ในแง่ของจิตใจ หมายถึงการมีคุณธรรม จริยธรรมในการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติสุข มีความเคารพในตนเองและผู้อื่น ในแง่ของร่างกายหมายถึงการมีสุขภาพกายที่แข็งแรงสมบูรณ์ ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ดังนั้นการจัดการศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ ที่จะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนจะขาดซึ่งมิติหนึ่งไปไม่ได้ การให้บริการทางการศึกษาของสถาบันการศึกษา ในฐานะที่เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการจัดการศึกษาให้กับประชาชนโดยตรง นับตั้งแต่การศึกษาในระดับ พื้นฐานจนถึงการศึกษาในระดับสูงจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของมิติต่าง ๆ ทางการศึกษาที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น อาจจะแตกต่างกันบ้างก็แต่เพียงจุดเน้นของแต่ละสถานศึกษา ตามที่สถาน ศึกษาสังกัดอยู่เท่านั้น

ในช่วงเวลาที่ผ่านมา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลได้รับการสนับสนุนให้มีการพัฒนา และขยายงานอย่างเต็มที่ เพื่อให้สนองตอบต่อความต้องการกำลังคนตามแผนพัฒนาการศึกษาระดับ อุดมศึกษา ฉบับที่ 8 และความต้องการโอกาสทางการศึกษาระดับสูงของประชาชน สถาบันจึงได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก ทั้งในแง่ของโครงสร้างและภารกิจเน้นทางด้านการสอน การผลิตบัณฑิต เข้าทำงานตามความต้องการของหน่วยงานและสาขาวิชาชีพเฉพาะด้าน โดยเน้นให้บัณฑิตมีความสามารถสูงในด้านบริหารธุรกิจ มีจริยธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคมที่เหมาะสมกับความต้องการของภาคธุรกิจ เพื่อให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ปัญหา แก้ปัญหา โดยนำวิธีการทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาธุรกิจในสถานการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนเพื่อให้บัณฑิตนำวิชาการและเทคนิคสมัยใหม่ประกอบกระบวนการตัดสินใจให้ถูกต้อง โดยเน้นการให้เป็นผู้ประกอบการและเป็นผู้จัดการธุรกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศ และเพื่อเปิดโอกาสทางการศึกษาและบริการสังคมในงานวิชาการ

ระดับสูงในรูปของงานวิจัย หรือจัดทำโครงการส่งเสริมงานวิชาการตามสภาพธุรกิจในปัจจุบัน จึงมีความจำเป็นที่นักการศึกษาจะต้องพิจารณาความหมาย บทบาท หน้าที่ของการศึกษา และการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาให้สนองความต้องการของบุคคลทุกประเภทในสังคม และเป็นเป็นการช่วยให้บุคคลสามารถอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพในสังคมตลอดชีวิต (เพ็ญแข ประจันปัจฉก. 2533 : 1)

การจัดหลักสูตรและวิธีการฝึกอบรมที่สถาบัน หรือหน่วยงานระดับอุดมศึกษาจัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของอาจารย์ให้บรรลุตามที่ต้องการ จึงเป็นการจัดแบบคาดการณ์หรือตามที่สังเกตหรือคิดว่าจะเป็น ซึ่งหากได้มีการสอบถามปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ เช่น ผู้เรียนไม่มีความพร้อมในการเรียน การจัดเนื้อหาไม่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน ผู้สอนไม่ใช่สื่อประกอบการเรียนการสอน ให้นักเรียนมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น (รัตนา ประเสริฐศรี. 2543 : 2) ปัญหาการเรียนของนักศึกษามักเกิดได้เสมอในทุกระดับการศึกษา จะแตกต่างกันบ้างก็เพียงปัญหาเหล่านั้นจะมีมากหรือน้อย และจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักศึกษาจำนวนหนึ่ง พบว่า ในบางวิชามีเนื้อหาวิชาที่ซ้ำซ้อนกัน นักศึกษาขาดความสนใจในวิชาที่เรียน ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย และขาดความกระตือรือร้น ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ (นักศึกษาจำนวนหนึ่ง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, นันทกา วรสุวัธ เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2547) ดังนั้นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ จึงจำเป็นต้องรู้ถึงปัญหาในการเรียนของนักศึกษาจากตัวนักศึกษาเองอีกส่วนหนึ่งเพื่อนำปัญหาที่พบมาดำเนินการแก้ไข และพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของนักศึกษาที่จะไปเป็นบัณฑิตให้มีคุณภาพทัดเทียมกับสถาบันอุดมศึกษาอื่นได้ในอนาคต

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปีต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ในด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผล ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุง และพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้ตรงกับสภาพความต้องการของผู้เรียนอันจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพ และสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรทั้งยังเป็นการให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายอันจะเอื้ออำนวยต่อความก้าวหน้า และประสิทธิภาพของบุคลากรให้ได้ผลสัมบูรณ์ยิ่งขึ้นและส่งผลไปถึงประสิทธิภาพของการพัฒนาการศึกษาของชาติในลำดับต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ จำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาที่ศึกษา รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน และอาชีพผู้ปกครอง
3. เพื่อรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ จะเป็นแนวทางแก่ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน และบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาวางแผนพัฒนาหลักสูตร การจัดการการเรียน การสอน การพัฒนาปรับปรุงแก้ไข และจัดบริการต่าง ๆ ในกระบวนการเรียนการสอนของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการเงิน สาขาวิชาระบบสารสนเทศ สาขาวิชาการจัดการ จำนวน 230 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ด้วยการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครซี มอร์แกน (Krejcie and Morgan) ; (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 43) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ จากจำนวนประชากรทั้งหมด 230 คน และใช้วิธีสุ่มตัวอย่างง่ายได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 144 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ

2.1.1 เพศ

2.1.1.1 ชาย

2.1.1.2 หญิง

- 2.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.1.2.1 ต่ำ (2.00 – 2.50)
 - 2.1.2.2 ปานกลาง (2.51 – 3.00)
 - 2.1.2.3 สูง (3.01 – 3.50)
 - 2.1.2.4 สูงมาก (3.51 – 4.00)
- 2.1.3 สาขาวิชาที่ศึกษา
 - 2.1.3.1 สาขาวิชาการตลาด
 - 2.1.3.2 สาขาวิชาการบัญชี
 - 2.1.3.3 สาขาวิชาการเงิน
 - 2.1.3.4 สาขาวิชาระบบสารสนเทศ
 - 2.1.3.5 สาขาวิชาการจัดการ
- 2.1.4 รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน
 - 2.1.4.1 ต่ำกว่า 10,000 บาท
 - 2.1.4.2 10,001 – 20,000 บาท
 - 2.1.4.3 มากกว่า 20,000 บาท
- 2.1.5 อาชีพผู้ปกครอง
 - 2.1.5.1 ธุรกิจส่วนตัว
 - 2.1.5.2 รับจ้าง
 - 2.1.5.3 รับราชการ หรือ รัฐวิสาหกิจ
 - 2.1.5.4 เกษตรกร (ทำสวน ทำนา ทำไร่ ประมง เลี้ยงสัตว์)
 - 2.1.5.5 อื่น ๆ

2.2 ตัวแปรตาม คือ ปัญหาในการเรียน

นิยามศัพท์

1. ปัญหาในการเรียน หมายถึง เหตุ ข้อขัดข้องที่เกิดขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการเรียนของ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต เทคนิครุงเทพฯ ในด้านต่อไปนี้

1.1 ปัญหาด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน หมายถึง เหตุ ข้อขัดข้อง หรืออุปสรรค ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน ด้านการเรียนการสอน เช่น การจัดแบ่งเวลาในแต่ละรายวิชาไม่ เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียน เทคนิคการสอนของผู้สอน ระยะเวลาในการเรียนการสอน การใช้สื่อ ประกอบการเรียนการสอน การสร้างบรรยากาศการเรียนการสอน การมอบหมายงานให้นักศึกษาได้ ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองในรายวิชา

1.2 ปัญหาด้านหลักสูตร หมายถึง เนื้อหาสาระของหลักสูตร จุดประสงค์ของการใช้หลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ที่ไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ความไม่ต่อเนื่องของเนื้อหาวิชาต่าง ๆ เนื้อหาวิชาไม่ทันต่อเทคโนโลยีวิทยาการสมัยใหม่ ซึ่งจะส่งผลให้การเรียนการสอนไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามหลักสูตรที่วางไว้

1.3 ปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผล หมายถึง เหตุ ข้อขัดข้อง หรืออุปสรรคต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิธีการวัดผลและประเมินผล การกำหนดเกณฑ์ในการวัดผลและประเมินผล ความไม่สอดคล้องระหว่างวิธีการวัดผลและประเมินผลกับรายวิชาที่สอน

1.4 ปัญหาด้านผู้เรียน หมายถึง เหตุ ข้อขัดข้อง หรืออุปสรรคต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียน ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคต่อการเรียน เช่น ปัญหาด้านเวลาเรียน พื้นความรู้เดิม การเดินทางมาเรียน การเงิน ความสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน สภาพแวดล้อมทางครอบครัว

1.5 ปัญหาด้านผู้สอน หมายถึง เหตุ ข้อขัดข้อง หรืออุปสรรคต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับผู้สอน เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ในวิชาที่สอน ความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ บุคลิกภาพและจริยธรรมของครู ซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนของนักศึกษา

1.6 ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง เหตุ ข้อขัดข้อง หรืออุปสรรคต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การใช้สื่อ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือสำหรับใช้สอน ซึ่งจะส่งผลทำให้การเรียนการสอนขาดคุณภาพ ตลอดจนอาคาร สถานที่ สิ่งแวดล้อมที่อยู่ในสภาพที่ไม่สามารถช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้อย่างสะดวก

2. นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ หมายถึง ผู้ที่กำลังเรียนสาขาวิชาการตลาด สาขา วิชาการบัญชี สาขาวิชาการเงิน สาขาวิชาการระบบสารสนเทศ สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547

3. ระดับปริญญาตรี หมายถึง หลักสูตรในระดับปริญญาตรี 2 ปี ต่อเนื่อง ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ที่เปิดสอนในแต่ละสาขาวิชา

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมที่แสดงถึงความสามารถของนักศึกษา ซึ่งวัดผลการเรียนเฉลี่ยทุกรายวิชา เมื่อจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จากสถานศึกษาเดิม แบ่งเป็น 4 ระดับ ดังนี้

4.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง นักศึกษาที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.00 – 2.50

4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หมายถึง นักศึกษาที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.51 – 3.00

4.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง นักศึกษาที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.01 – 3.50

4.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมาก หมายถึง นักศึกษาที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.51 – 4.00

5. รายได้ผู้ปกครอง หมายถึง รายได้ประจำเดือนที่ผู้ปกครองของนักศึกษาได้รับ โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

5.1 ต่ำกว่า 10,000 บาท

5.2 10,001 – 20,000 บาท

5.3 มากกว่า 20,000 บาท

6. อาชีพผู้ปกครอง หมายถึง อาชีพของผู้ที่อุปการะเลี้ยงดู หรืออุปถัมภ์ทางการศึกษาของนักศึกษา โดยแบ่งเป็น 4 อาชีพ คือ

6.1 ธุรกิจส่วนตัว

6.2 รับจ้าง

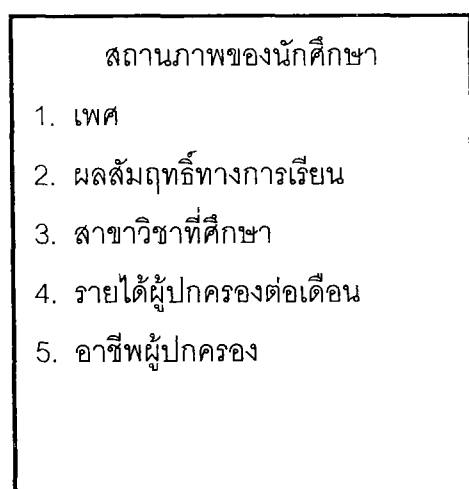
6.3 รับราชการ หรือ รัฐวิสาหกิจ

6.4 เกษตรกร (ทำสวน ทำนา ทำไร่ ประมง เลี้ยงสัตว์)

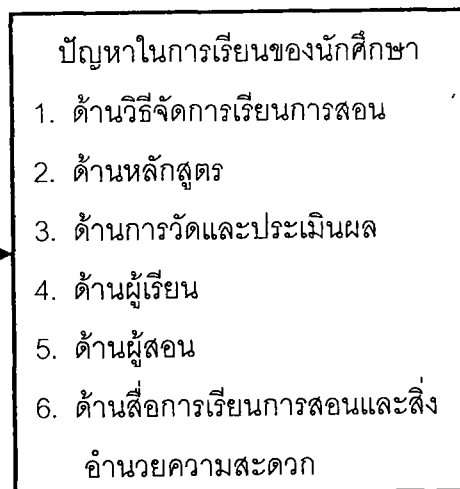
6.5 อื่น ๆ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาในการเรียนแตกต่างกัน
2. นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีปัญหาในการเรียนแตกต่างกัน
3. นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ที่เรียนต่างสาขาวิชาต่างกัน มีปัญหาในการเรียนแตกต่างกัน
4. นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ที่รายได้ผู้ปกครองต่อเดือนต่างกันมีปัญหาในการเรียนแตกต่างกัน
5. นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ที่มีอาชีพผู้ปกครองต่างกันมีปัญหาในการเรียนแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ
 - 1.1 ประวัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ
 - 1.2 วัตถุประสงค์และโครงสร้างหลักสูตร สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการบัญชี

สาขาวิชาการเงิน สาขาวิชาระบบสารสนเทศ สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง)

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน
 - 2.1 ด้านการจัดการเรียนการสอน
 - 2.2 ด้านหลักสูตร
 - 2.3 ด้านผู้เรียน
 - 2.4 ด้านผู้สอน
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ประวัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ เดิมชื่อ วิทยาลัยเทคนิค เป็นสถาบันการศึกษาวิชาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ สถาปนาขึ้นเมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2495 ตามนโยบายรัฐบาลสมัย จอมพล ป. พิบูลสงคราม โดยมี ฯพณฯ พลเอกมังกร พรหมโยธี เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และหม่อมหลวงปิ่น มาลากุล เป็นปลัดกระทรวงฯ ได้รับอนุมัติงบประมาณจากรัฐสภา เพื่อจัดตั้งวิทยาลัยเทคนิคขึ้นในจังหวัดพระนคร สถานที่ซึ่งเป็นที่ตั้งถาวรของวิทยาลัย ใช้ที่ราชพัสดุซึ่งได้รับอนุมัติจากกระทรวงการคลังที่ตำบลทุ่งมหาเมฆ มีเนื้อที่ประมาณ 108 ไร่

14 กรกฎาคม 2549 ฯพณฯ จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี เป็นประธานประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์ตึกอำนวยการ การก่อสร้างอาคารของวิทยาลัยมีหลวงบูรกรรมโกวิท อธิบดีกรมโยธาเทศบาล เป็นประธานกรรมการ

การจัดตั้งวิทยาลัยเทคนิคนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้รับการสนับสนุนและร่วมมือจากองค์กรส่งเสริมความมั่นคงร่วมกัน (MSA : Mutual Security Agency) โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะปรับปรุงมาตรฐานการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาให้มีระดับสูงขึ้น เพื่อให้เยาวชนไทยได้มีโอกาสเข้ารับการศึกษอบรรณในวิชาการด้านเทคนิคสาขาต่าง ๆ ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

วิทยาลัยเทคนิค เปิดการสอนปีแรกเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2495 มีจำนวนนักเรียนต่อไปนี้

1. แผนกวิทยุ 27 คน ฝากเรียนที่โรงเรียนช่างกลปทุมวัน
2. แผนกฝึกหัดครูมัธยมอาชีวศึกษา 13 คน ฝากเรียนที่โรงเรียนช่างก่อสร้างอุเทนถวาย
3. แผนกช่างก่อสร้าง 30 คน ฝากเรียนที่โรงเรียนช่างก่อสร้างอุเทนถวาย
4. แผนกพาณิชยการ 21 คน ฝากเรียนที่โรงเรียนพาณิชยการพระนคร

พ.ศ. 2496 วิทยาลัยมีผู้เชี่ยวชาญชาวอเมริกันมาปฏิบัติงาน 4 ท่าน ใน 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาช่างโลหะ สาขาการศึกษาอุตสาหกรรม สาขาช่างพิมพ์ นับเป็นกำลังสำคัญที่ทำให้วิทยาลัยดำเนินการมาได้ด้วยดี และสามารถขยายการรับนักเรียนเข้าศึกษอบรรณในสาขาวิชาต่าง ๆ มากขึ้น นอกจากนี้ยังมีการก่อสร้างอาคารของวิทยาลัย 9 หลัง ด้วยงบประมาณของกรมอาชีวศึกษา ในปี พ.ศ. 2496 นี้เองวิทยาลัยสามารถรับนักเรียนเข้าเรียนในแผนกวิชาต่าง ๆ ได้แก่ แผนกช่างวิทยุ แผนกช่างก่อสร้าง แผนกพาณิชยการ แผนกวิชาเลขานุการ แผนกช่างเครื่องยนต์ แผนกช่างโลหะ แผนกช่างไฟฟ้า แผนกช่างถ่ายรูป แผนกช่างพิมพ์ แผนกช่างไม้ แผนกฝึกหัดครู นอกจากนี้ ยังมีข้าราชการของวิทยาลัยไปศึกษาเพิ่มเติมอยู่ในสหรัฐอเมริกาด้วยทุนขององค์การส่งเสริมความมั่นคง 7 สาขาวิชา ได้แก่ ช่างก่อสร้าง เคหศาสตร์ ออกแบบและต่อเรือเล็ก ช่างพิมพ์ เครื่องยนต์ ช่างไฟฟ้า และการบัญชี

พ.ศ. 2497 วิทยาลัยเปิดสอนแผนกผ้าและเครื่องแต่งกาย แผนกช่างตัดเสื้อ ในปีนี้มีข้าราชการไปศึกษาเพิ่มเติมอีก 3 สาขาวิชา คือ เลขานุการ ช่างก่อสร้าง และช่างโลหะ

พ.ศ. 2498 เปิดสอนแผนกวิชาช่างสำรวจ

พ.ศ. 2499 มหาวิทยาลัยเวสเทต (Wayne State University) ร่วมกับรัฐบาลสหรัฐอเมริกาและรัฐบาลไทยได้เซ็นสัญญาช่วยเหลือวิทยาลัยเทคนิค โดยส่งผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิคมาช่วย 27 คน ระยะเวลาคนละ 1 ปี และรัฐบาลอเมริกาจะฝึกผู้ร่วมงานฝ่ายไทยจากวิทยาลัยเทคนิค 10 คน ต่อปี รวม 30 คน ส่งไปฝึกที่สหรัฐอเมริกา สัญญานี้มีกำหนดเวลาช่วยเหลือ 3 ปี วันที่ 9 ธันวาคม 2499 มหาวิทยาลัยเวสเทต ได้ส่งคณะที่ปรึกษาด้านเทคนิค ชาวอเมริกามาช่วยตามสัญญาครั้งแรก รวม 7 คน มี ดร.ดักลาส อาร์เชอร์แมน เป็นหัวหน้าคณะ ประกอบด้วยผู้ชำนาญด้านเทคนิค ด้านช่างโลหะ เครื่องยนต์ ไฟฟ้า อุตสาหกรรมศิลป์ เคหศาสตร์ บริหารธุรกิจ และภายหลังได้ส่งผู้เชี่ยวชาญด้านช่างพิมพ์เพิ่มอีก 11 คน

จากการช่วยเหลือข้างต้น ครู - อาจารย์ ของวิทยาลัยได้รับทุนไปศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยเวสเทต สหรัฐอเมริกา ในสาขาวิชาต่าง ๆ ในระยะนี้วิทยาลัยเทคนิคได้เปลี่ยนชื่อเป็น วิทยาลัย

เทคนิคกรุงเทพฯ หลังจากที่จะทรวงศึกษาธิการได้จัดตั้งวิทยาลัยเทคนิคภาคใต้เรียบร้อยแล้ว

วิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ ได้เปิดสอนแผนกวิชาต่าง ๆ และมีความก้าวหน้ามาเป็นลำดับ ดังนี้

พ.ศ. 2501 แผนกอุตสาหกรรมศิลป์ (ปัจจุบัน คือ แผนกวิชาเทคนิคอุตสาหกรรม)

พ.ศ. 2503 แผนกการขาย (ปัจจุบัน คือ แผนกวิชาการตลาด)

พ.ศ. 2506 แผนกวิชาฝึกหัดครูคหกรรมศาสตร์ (ปัจจุบัน คือ แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์

ทั่วไป)

พ.ศ. 2507 รัฐบาลไทยได้ตระหนักถึงความจำเป็นที่จะช่วยเหลือการอาชีวศึกษา โดยเน้นด้านการพัฒนา การขยายและการปรับปรุงคุณภาพของอาชีวศึกษา ภายใต้โครงการ LIVE PROJECT (Loan for the Improvement of Vocational Education) โครงการนี้อยู่ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2505 – 2509) มีขอบข่ายการรับผิดชอบวิทยาลัยในสังกัดกรมอาชีวศึกษา 25 สถาบัน เป็นโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม 14 แห่ง รวมทั้งวิทยาลัย เทคนิคกรุงเทพฯ ด้วย โดยเน้นความช่วยเหลือด้านฝึกหัดครูเทคนิคอุตสาหกรรม และด้านช่างอุตสาหกรรมโดยมุ่งเน้นปรับปรุงหลักสูตร ครู อาคารสถานที่ และการจัดหาวัสดุอุปกรณ์การฝึก ใน 6 สาขาวิชา คือ ช่างเครื่องยนต์ ช่างโลหะ ช่างกล ช่างวิทยุโทรทัศน์ และอิเล็กทรอนิกส์ ช่างไฟฟ้ากำลัง ช่างก่อสร้าง

พ.ศ. 2516 รัฐบาลไทยได้มีข้อตกลงเงินกู้ระหว่างรัฐบาลไทย และธนาคารพัฒนาแห่งเอเชีย (ADB : Asian Development Bank) ที่มนิลา โดยธนาคารพัฒนาแห่งเอเชีย ได้พิจารณาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2515 – 2519) เรื่อง การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านช่างเทคนิคระดับสูงและการจัดการอุตสาหกรรม โดยจัดการแก้ไขและปรับปรุงหลักสูตรให้ได้มาตรฐานเพื่อฝึกบุคคลในระดับเทคนิคระหว่างช่างฝีมือและวิศวกร

พ.ศ. 2518 วิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ เปลี่ยนชื่อเป็นวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ สังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยี พุทธศักราช 2518 โดยโอนกิจการบางส่วนของกรมอาชีวศึกษามาสังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษา ปีแรกของการจัดตั้งวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษานั้น วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ได้เปิดสอนระดับปริญญา คณะวิศวกรรมเทคโนโลยี ที่แผนกวิชาช่างยนต์ ต่อมาย้ายไปสอนที่วิทยาเขตเทเวศร์

พ.ศ. 2523 รัฐบาลไทยมีข้อตกลงเงินกู้ระหว่างรัฐบาลไทยและธนาคารพัฒนาแห่งเอเชีย เพื่อปรับปรุงวิทยาเขตต่าง ๆ รวม 10 วิทยาเขต โดยเพิ่มสาขาวิชาใหม่ ยึดแนวนโยบายตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525 – 2529) วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ได้ดำเนินการพัฒนา 4 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการพิมพ์ สาขาวิชาการถ่ายภาพและภาพยนตร์ สาขาวิชาเคมีอุตสาหกรรม สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม

พ.ศ. 2528 เปิดสอนสาขาวิชาใหม่ 2 สาขา คือ สาขาวิชาโลหะ และสาขาวิชาเทคโนโลยีขนส่ง (ปัจจุบัน คือ สาขาวิชาช่างโยธา) นอกจากนี้ยังได้เปิดสอนสาขาวิชาประเมินราคาที่ดินและทรัพย์สิน (ปัจจุบัน คือ สาขาวิชาประเมินราคาทรัพย์สิน) โดยได้รับความช่วยเหลือจากกรมที่ดิน

พ.ศ. 2531 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามใหม่ แก่วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาว่า "สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล" ชื่อเต็มของวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ จึงเปลี่ยนเป็น "สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ" และกำหนดให้วันที่ 15 กันยายน ของทุกปีเป็นวันราชมงคล

พ.ศ. 2538 วิทยาเขตฯ ได้ดำเนินงานด้านพัฒนาการศึกษา ดังนี้

จัดตั้งศูนย์ฝึกอบรม 4 ศูนย์ คือ

1. ศูนย์ฝึกอบรม CNC TECHNOLOGY แผนกวิชาช่างกลโรงงาน
2. ศูนย์ฝึกอบรม CNC TECHNOLOGY แผนกวิชาช่างเคหภัณฑ์
3. ศูนย์ฝึกอบรมอิเล็กทรอนิกส์ยานยนต์ แผนกวิชาช่างยนต์
4. ศูนย์วิจัยและฝึกอบรมอุตสาหกรรมเสื้อผ้า

วิทยาเขตฯ ได้รับการพิจารณาจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ให้ได้รับความช่วยเหลือกับต่างประเทศและหน่วยงานเอกชนทั้งในและนอกประเทศ เกี่ยวกับความช่วยเหลือ ความร่วมมือทางด้านวิชาการในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การแลกเปลี่ยนบุคลากรไปฝึกอบรมดูงานระยะสั้น ระยะยาว รวมทั้งไปศึกษาต่อในประเทศและต่างประเทศ ตลอดจนการจัดการศึกษาร่วมกับภาคเอกชน เพื่อผลิตนักศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการ

พ.ศ. 2541 วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ตระหนักถึงความสำคัญในการส่งเสริมให้นักศึกษาได้ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ขณะเดียวกันก็มีการส่งเสริมสุขภาพพลานามัยแก่นักศึกษาและบุคลากรของวิทยาเขตฯ ทั้งยังดำเนินการด้านอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ตามนโยบายของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลควบคู่กันไปด้วย วิทยาเขตฯ จึงได้ตั้งศูนย์ต่าง ๆ เพื่อดูแลและให้บริการงานดังกล่าว ดังนี้

- ศูนย์วัฒนธรรมวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ สถาบันวัฒนธรรมราชมงคลเฉลิมพระเกียรติ
- ศูนย์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง
- ศูนย์การเรียนรู้คอมพิวเตอร์ด้วยตนเอง
- ศูนย์วิทยบริการ
- ศูนย์ออกกำลังกาย

พ.ศ. 2542 วิทยาเขตฯ ได้ประกาศนโยบายเข้าร่วมโครงการประกันคุณภาพการศึกษาตามระบบมาตรฐาน ISO 9000 โดยได้มีการกำหนดนโยบายคุณภาพของวิทยาเขตฯ อย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งได้กำหนดวิสัยทัศน์ที่มุ่งพัฒนาคุณภาพคณาจารย์ และปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้

เป็นมาตรฐาน ตลอดจนมีการปรับโครงสร้างการบริหาร และการจัดการต่าง ๆ ของวิทยาเขตฯ ให้เจริญรุดหน้าอย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างภาพลักษณ์ของวิทยาเขตฯ ให้เป็นสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับของสังคม

พ.ศ. 2544 วิทยาเขตฯ ได้รับรองระบบบริหารงานคุณภาพตามมาตรฐานเลขที่ มอก./ISO 9002 : 1994 จากสถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ ตามใบอนุญาตเลขที่ QMS 01164/415 ออกให้ ณ วันที่ 12 ตุลาคม 2544

วัตถุประสงค์และโครงสร้างหลักสูตร

สาขาวิชา การตลาด

ระดับปริญญาตรี

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต วิชาเอกการตลาด เริ่มสอนครั้งแรกตั้งแต่ปีการศึกษา 2521 ตลอดช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาได้มีการปรับปรุงและเพิ่มรายวิชาที่จำเป็นอยู่เสมอ ทั้งนี้ก็เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการศึกษาของชาติ และการสนองต่อความต้องการของภาคธุรกิจ โดยมีวัตถุประสงค์ของหลักสูตรดังนี้

1. เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษา มีความรู้ความสามารถเชิงวิชาการในงานบริหารธุรกิจทั่วไปเกี่ยวกับการติดต่อประสานงาน การตัดสินใจ การวางแผน การควบคุมและการให้คำแนะนำแก่บุคลากรผู้ปฏิบัติงาน การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ การติดตามและประเมินผลงาน เพื่อเสนอผู้บริหารระดับสูงขึ้นไป
2. เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ และสามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ผู้บริหารด้านการตลาด การจัดซื้อ และการพัสดุ การพยากรณ์ธุรกิจ การบุคลากร และสามารถปฏิบัติงานตามสาขาที่ได้ศึกษาโดยตรง
3. เพื่อฝึกอบรมให้มีความคิดริเริ่ม กิจนิสัยในการค้นคว้าปรับปรุงตนเองให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ สามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจด้วยหลักการและเหตุผล อำนวยการและปฏิบัติการด้วยหลักวิชาการที่มีการวางแผนการปฏิบัติงาน การเนะงาน และการควบคุมงานอย่างมีประสิทธิภาพอันจะก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายอย่างประหยัด รวดเร็ว ตรงต่อเวลาและมีคุณภาพ ซึ่งสามารถวัดผลงานนั้นได้ทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ
4. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต ความขยันหมั่นเพียร ความสำนึกในจรรยาอาชีพ ความรับผิดชอบต่อหน้าที่และสังคม ตลอดจนดำรงไว้ซึ่งขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของไทย

โครงสร้างหลักสูตร

1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	35 หน่วยกิต
1.1 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	6 หน่วยกิต
1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	6 หน่วยกิต
1.3 กลุ่มวิชาภาษา	9 หน่วยกิต
1.4 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์	12 หน่วยกิต
1.5 กลุ่มวิชาพลศึกษาหรือนันทนาการหรือกิจกรรม	2 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเฉพาะ	99 หน่วยกิต
2.1 กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ	45 หน่วยกิต
2.2 กลุ่มวิชาชีพบังคับ	39 หน่วยกิต
2.3 กลุ่มวิชาชีพเลือก	15 หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	6 หน่วยกิต
รวม	140 หน่วยกิต

สาขาวิชา การบัญชี

ระดับปริญญาตรี

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต วิชาเอกการบัญชี เริ่มใช้สอนครั้งแรกตั้งแต่ปีการศึกษา 2521 ตลอดช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาได้มีการปรับปรุงและเพิ่มรายวิชาที่จำเป็นอยู่เสมอ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการศึกษาของชาติ และให้สนองต่อความต้องการของภาคธุรกิจภายใน ประเทศ และหน่วยงานต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาปฏิบัติงานในหน้าที่นักบัญชีต้นทุน ผู้สอบบัญชี สมุห์บัญชี ผู้ประกอบการ และสามารถปฏิบัติงานตามสาขางานที่ได้ศึกษามา
2. เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ ความสามารถปฏิบัติงานเชิงวิชาการในงานบริหารธุรกิจทั่วไปเกี่ยวกับการติดต่อประสานงาน การตัดสินใจ การวางแผน การควบคุม และการมอบหมายงาน การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ การติดตามประเมินผลงานเพื่อเสนอผู้บริหาร
3. เพื่อฝึกอบรมให้มีความคิดริเริ่ม มีกิจนิสัยในการค้นคว้าปรับปรุงตนเองให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ สามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจด้วยหลักการและเหตุผล อำนวยการและปฏิบัติการด้วยหลักวิชาการที่มีการวางแผน การปฏิบัติงาน การมอบหมายงาน และการควบคุมงานอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายอย่างประหยัด รวดเร็ว ตรงต่อเวลาและมีคุณภาพ ซึ่งสามารถวัดผลงานนั้นได้ทั้งเชิงคุณภาพและปริมาณ

4. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต ความขยันหมั่นเพียร ความสำนึกในจรรยาบรรณวิชาชีพ ความรับผิดชอบต่อหน้าที่และสังคม ตลอดจนอํารงรักษาไว้ซึ่งขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของไทย

โครงสร้างหลักสูตร

1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	35 หน่วยกิต
1.1 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	6 หน่วยกิต
1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	6 หน่วยกิต
1.3 กลุ่มวิชาภาษา	9 หน่วยกิต
1.4 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์	12 หน่วยกิต
1.5 กลุ่มวิชาพลศึกษาหรือนันทนาการหรือกิจกรรม	2 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเฉพาะ	99 หน่วยกิต
2.1 กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ	45 หน่วยกิต
2.2 กลุ่มวิชาชีพบังคับ	39 หน่วยกิต
2.3 กลุ่มวิชาชีพเลือก	15 หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	6 หน่วยกิต
รวม	140 หน่วยกิต

สาขาวิชา การเงิน

ระดับปริญญาตรี

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1. เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ ความสามารถ และทักษะทางการเงินในระดับมาตรฐานสากล
2. เพื่อปรับปรุงคุณภาพขององค์ความรู้ให้สามารถนำไปวิเคราะห์สถานการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน
3. เพื่อให้นักศึกษามีความรอบรู้เพิ่มขึ้นในวิทยาการด้านต่าง ๆ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพ
4. เพื่อให้หลักสูตรมีความหลากหลายในด้านต่าง ๆ ซึ่งนักศึกษาสามารถศึกษาหาความรู้ได้มากขึ้น
5. เพื่อปรับปรุงคุณภาพบัณฑิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน
6. เพื่อให้การบริหารหลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

โครงสร้างหลักสูตร

1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	35 หน่วยกิต
1.1 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	6 หน่วยกิต
1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	6 หน่วยกิต
1.3 กลุ่มวิชาภาษา	9 หน่วยกิต
1.4 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์	12 หน่วยกิต
1.5 กลุ่มวิชาพลศึกษาหรือนันทนาการหรือกิจกรรม	2 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเฉพาะ	99 หน่วยกิต
2.1 กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ	45 หน่วยกิต
2.2 กลุ่มวิชาชีพบังคับ	39 หน่วยกิต
2.3 กลุ่มวิชาชีพเลือก	15 หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	6 หน่วยกิต
รวม	140 หน่วยกิต

สาขาวิชา ระบบสารสนเทศ

ระดับปริญญาตรี

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต วิชาเอกระบบสารสนเทศ ได้มีการปรับปรุงและพิจารณาอย่างเหมาะสม โดยให้สอดคล้องกับสภาพการศึกษาของชาติ ตอบสนองต่อความต้องการของบุคลากรในตลาดแรงงาน และทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีสารสนเทศที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว

1. เพื่อผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถเพื่อปฏิบัติงานในหน้าที่ ผู้พัฒนา และจัดการระบบสารสนเทศในหน่วยงาน ผู้วิเคราะห์ระบบงาน ผู้เขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ผู้ออกแบบระบบ ผู้บริหารหน่วยงาน นักวิชาการ วิทยากร และพนักงานเจ้าหน้าที่ในสาขาที่ได้ศึกษามา
2. ผลิตบุคลากรให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานบริหาร และงานวิชาการที่มีความรู้ ความสามารถในงานบริหารทั่วไป และการบริหารงานที่เกี่ยวกับการวิจัยข้อมูล การวางแผน การออกแบบ การควบคุม การตัดสินใจในทางเทคนิค วิธีการใช้ข้อมูลให้เป็นประโยชน์ในการดำเนินงานบริหาร การจัดการสารสนเทศในหน่วยงาน และวิธีการดำเนินงานเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในธุรกิจด้านต่าง ๆ การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ การจัดทำรายงานและการติดตาม ประเมินผลเพื่อนำเสนอ
3. เพื่อฝึกอบรมให้มีความคิดริเริ่มมีกิจวิสัยในการค้นคว้า ปรับปรุงตนเองให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ สามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจด้วยหลักการและเหตุผล อำนวยการและปฏิบัติการ

ด้วยวิชาที่มีการวางแผนการปฏิบัติ การเนะงาน และการควบคุมงานอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายอย่างประหยัดรวดเร็วตรงต่อเวลาและมีคุณภาพ ซึ่งสามารถวัดผลงานนั้นได้ทั้งเชิงคุณภาพและปริมาณ

4. เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกทางด้านความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ มีคุณธรรม มีจริยธรรม มีระเบียบวินัยและความซื่อสัตย์สุจริต ความขยันหมั่นเพียรตรงต่อเวลา มีความสำนึกในจรรยาอาชีพ และความรับผิดชอบต่อสังคม

โครงสร้างหลักสูตร

1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	35 หน่วยกิต
1.1 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	6 หน่วยกิต
1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	6 หน่วยกิต
1.3 กลุ่มวิชาภาษา	9 หน่วยกิต
1.4 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์	12 หน่วยกิต
1.5 กลุ่มวิชาพลศึกษาหรือนันทนาการหรือกิจกรรม	2 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเฉพาะ	99 หน่วยกิต
2.1 กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ	45 หน่วยกิต
2.2 กลุ่มวิชาชีพบังคับ	39 หน่วยกิต
2.3 กลุ่มวิชาชีพเลือก	15 หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	6 หน่วยกิต
รวม	140 หน่วยกิต

สาขาวิชา การจัดการ

ระดับปริญญาตรี

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1. เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาปฏิบัติงานในหน้าที่ที่เกี่ยวกับการจัดการ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การจัดการทางด้านอุตสาหกรรม และการจัดการสำนักงาน

2. เพื่อผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถในการเชิงวิชาการในด้านการจัดการ การติดต่อประสานงาน การตัดสินใจ การวางแผน การควบคุมและการให้คำแนะนำบุคลากร ผู้ปฏิบัติงาน การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ การติดตามและประเมินผล เพื่อเสนอผู้บริหารระดับสูง ขึ้นไป

3. เพื่อฝึกอบรมให้มีความคิดริเริ่ม มีกึ๋นสลับในการค้นคว้า ปรับปรุงตนเองให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ สามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจด้วยหลักการและเหตุผล อำนวยการและปฏิบัติการด้วยวิธีที่มีการวางแผน การปฏิบัติ การแนะนำ และการควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งก่อให้เกิดผล

สัมฤทธิ์ตามเป้าหมายอย่างประหยัด รวดเร็ว ตรงต่อเวลา และมีคุณภาพ ซึ่งสามารถวัดผลงานนั้นได้ ทั้งเชิงคุณภาพและปริมาณ และอ้างไว้ซึ่งขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของไทย

4. เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกทางด้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีคุณธรรม มีจริยธรรม มีระเบียบวินัยและความซื่อสัตย์สุจริต ความขยันหมั่นเพียร ตรงต่อเวลา มีความสำนึกในจรรยาบรรณ อาชีพและความรับผิดชอบต่อสังคม

5. เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

โครงสร้างหลักสูตร

1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	35 หน่วยกิต
1.1 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	6 หน่วยกิต
1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	6 หน่วยกิต
1.3 กลุ่มวิชาภาษา	9 หน่วยกิต
1.4 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์	12 หน่วยกิต
1.5 กลุ่มวิชาพลศึกษาหรือนันทนาการหรือกิจกรรม	2 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเฉพาะ	99 หน่วยกิต
2.1 กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ	45 หน่วยกิต
2.2 กลุ่มวิชาชีพบังคับ	39 หน่วยกิต
2.3 กลุ่มวิชาชีพเลือก	15 หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	6 หน่วยกิต
รวม	140 หน่วยกิต

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน

ด้านหลักสูตร

ความหมายของหลักสูตร ได้มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

สุมิตร คุณานุกร (2523 : 4 – 5) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการ คือ

1. เอกสารที่กำหนดโครงการศึกษาของผู้เรียน โดยบรรจุความมุ่งหมายของการ ศึกษาตลอดจนเนื้อหาสาระความรู้ ประสบการณ์ และกิจกรรมให้กับผู้เรียน

2. โครงการที่ประมวลความรู้และประสบการณ์ให้ผู้เรียน เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน

3. วิชาความรู้สาขาหนึ่งที่วัดด้วยหลักการ และแนวปฏิบัติในการพัฒนาหลักสูตร

ปิญญ์ สาร (2526 : 14) ให้ความหมายว่า หลักสูตรมีความหมายครอบคลุมถึงหลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เนื้อหา กิจกรรมและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ ความสามารถโดยเสริมให้แต่ละบุคคลไปสู่ศักยภาพสูงสุดของตน

พะยอม วงศ์สารศรี (2529 : 3) ได้กล่าวว่าการบริหารงานในสถานศึกษาเป็นหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ต้องรับผิดชอบให้ผู้เรียนในสถานศึกษานั้นมีความรู้ ความสามารถตามหลักสูตร เมื่อผู้เรียนจบหลักสูตรบริหารธุรกิจแล้วจะทำให้เกิดการพัฒนาดน พัฒนาอาชีพ และพัฒนาสังคม กล่าวได้ว่า ผู้เรียนสามารถเป็นที่พึ่งตนเองและพึ่งของครอบครัวได้ สรุปได้ว่า หลักสูตรบริหารธุรกิจมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอน บัณฑิตที่จบการศึกษาและออกไปประกอบอาชีพในองค์กรธุรกิจและอุตสาหกรรมจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับหลักสูตรที่สถานศึกษากำหนดขึ้น นอกจากนี้หลักสูตรที่ดีจะต้องพัฒนาให้นักศึกษาเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และปฏิบัติงานในอาชีพในแขนงวิชาที่ศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

กิตติมา ปรีดีติลล (2532 : 60) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรโดยสรุปว่า หลักสูตร หมายถึง เอกสารที่กำหนดโครงการศึกษาของผู้สอนโดยกำหนดความมุ่งหมายของการศึกษา เนื้อหาของความรู้ และประสบการณ์ที่จะจัดให้กับผู้เรียนกระบวนการเรียนการสอนและการประเมินผล

ธำรง บัวศรี (2532 : 8) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Curriculum Aims) หมายถึง ผลส่วนรวมที่ต้อง การให้เกิดแก่ ผู้เรียนหลังจากที่เรียนจบหลักสูตรไปแล้ว
2. จุดประสงค์ของการเรียนการสอน (Instructional Objectives) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หลังจากที่เรียนจบเนื้อหาสาระ ในวิชาที่กำหนดไว้
3. เนื้อหาสาระและประสบการณ์ (Content and Experiences) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และประสบการณ์ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับ
4. ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน (Instructions Strategies) หมายถึง กระบวนการ และวิธีการ ในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางความรู้และอื่น ๆ ตามจุดประสงค์และจุดหมายที่กำหนดไว้
5. วัสดุและสื่อการเรียนการสอน (Instructional Media Materials) หมายถึง เครื่องมือเครื่องใช้ และวัสดุต่าง ๆ รวมทั้งอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพและประสิทธิภาพการเรียนการสอน
6. การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การประเมินผลหลักสูตรและการประเมินผลการเรียนการสอน

เนื้อหาของหลักสูตรเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบของหลักสูตร มีนักการศึกษา ได้ให้ทัศนะไว้ดังนี้

สงัด อุทวานันท์ (2529 : 70) กล่าวว่า เนื้อหาวิชาที่สอนจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ของการสอนที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้นการเลือกเนื้อหาสาระวิชาที่นำมาสอนจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงความยากง่ายให้พอเหมาะกับความสามารถของผู้เรียน และต้องมีความต่อเนื่อง

กับความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียนด้วย ถ้าเนื้อหาสาระที่นำมาสอนมีความง่ายเกินไปผู้เรียน ก็ไม่เกิดการเรียนรู้แต่อย่างใด แต่ในทางตรงกันข้ามหากเนื้อหาสาระที่นำมาสอนมีความยากจนเกินไปหรือไม่มี ความต่อเนื่องกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน เนื้อหานั้นจะเป็นอุปสรรคที่ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้ให้ เข้าใจได้

จ้าวร บัวศรี (2531 : 194) กล่าวว่า เนื้อหาวิชา หมายถึง ข้อมูล ความรู้ หรือ สิ่งอันเป็น สาระซึ่งได้ถูกเลือกสรรจากวิชาต่าง ๆ ซึ่งเมื่อนำมาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

ประจักษ์ ศรีวัฒนพงศ์ (2535 : 108) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายหลักสูตรว่าเป็นแนวทาง ในการจัดเนื้อหาสาระที่นำมาบรรจุไว้ในหลักสูตรได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางในการ กำหนดวิธีการวัด และประเมินผลการเรียนการสอนและบอกให้สาธารณชนได้ทราบหลักสูตรนั้น ๆ มีความต้องให้ผู้เรียนเกี่ยวข้องหรือดำเนินการอย่างไรบ้างกับทรัพยากรภายในชุมชน ทั้งยังเป็นแนวทาง ในการบริหารของสถาบันการศึกษาว่าควรจะมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้เข้าไปในลักษณะใด

ด้านการจัดการเรียนการสอน

ได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษาค้นคว้าและได้ให้ความหมายไว้หลายอย่าง ดังนี้

ละเมียด ลิ้มอักษร (2516 : 4 – 7) สรุปความหมายของการสอนจากแนวความคิดของ นักการศึกษาคนสำคัญ ๆ ไว้ดังนี้

การสอน	คือ	การถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียน
การสอน	คือ	การฝึกให้ผู้เรียนขบคิดปัญหาต่าง ๆ
การสอน	คือ	การแนะแนวทางให้ผู้เรียนค้นพบความรู้ด้วยตนเอง
การสอน	คือ	การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทั้งร่างกาย อารมณ์

สังคม และสติปัญญา

สุมิตร คุณานุกร (2518 : 135) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การสอน คือ การที่บุคคลผู้หนึ่ง นำเอาความรู้สึนึกคิด และชีวิตของตนเองมาเผยให้บุคคลอีกผู้หนึ่งทราบ เพื่อให้ผู้เรียนได้พิจารณา และเลือกสรรเอาคุณสมบัติ ทัศนคติ และค่านิยมที่รับไว้มายึดถือเป็นของตนเองและปฏิบัติตาม

กูต (Good. 1973 : 588) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การสอน คือ การให้การศึกษา อบรม ผู้เรียนในสถานศึกษา และการสอน คือ การจัดสถานการณ์ สภาพการณ์ หรือ กิจกรรมเพื่อช่วยให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่าย

ความหมายของการเรียนการสอน (Instruction)

ได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการเรียนการสอนไว้หลายอย่าง ดังนี้

พิสิฐ เมธาภัทร และธีระพล เมธิกุล (2531 : 92 – 93) ได้สรุปว่าการสอน หมายถึง กิจกรรมของบุคคล ซึ่งมีหลักการและเหตุผล เป็นกิจกรรมที่บุคคลได้ใช้เพื่อสนับสนุนให้ผู้อื่นเกิดการเรียนรู้ ดังนั้นการสอนจึงจำเป็นกิจกรรมที่สำคัญในด้านต่าง ๆ 4 ด้าน คือ

1. ด้านหลักสูตร หมายถึง การศึกษาจุดมุ่งหมายของการศึกษา ความเข้าใจในจุดประสงค์รายวิชาตลอดจนการเลือกเนื้อหาให้เหมาะสมสอดคล้องกับท้องถิ่น
2. ด้านการสอน หมายถึง การเลือกวิธีสอนและเทคนิคการสอนที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้ผู้เรียนบรรลุถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้
3. ด้านการวัดผล หมายถึง การเลือกวิธีวัดผลที่เหมาะสม และสามารถวิเคราะห์ได้
4. ด้านการประเมินผลการสอน หมายถึง ความสามารถในการประเมินผลการสอนทั้งหมดได้ ตั้งแต่การวางจุดประสงค์ในการเรียนรู้ การเลือกเนื้อหา วิธีสอน ตลอดจนความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้ของการวัดผลที่ผู้สอนได้กระทำไป

เมธี ปิลันธนานนท์ (2531 : 45 – 50) ที่เสนอแนะวิธีการสอนวิชาชีพไว้ดังนี้

1. การสอนแบบบรรยาย เป็นวิธีสอนที่ง่ายที่สุด แต่ควรใช้สื่อและอุปกรณ์การสอน ร่วมกับการบรรยายเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจได้ง่ายขึ้น
2. สอนโดยใช้โสตทัศนูปกรณ์เป็นการสอนโดยใช้สื่อต่าง ๆ เช่น วีดีโอ สไลด์ แผ่นใส เป็นต้น วิธีการสอนแบบนี้ได้รับความสำเร็จสูง เพราะนักศึกษาจะให้ความสนใจเป็นอย่างมากต่อการเรียนการสอน
3. การสอนแบบสาธิต นักศึกษาสามารถเห็นการกระทำได้ นิยมสอนในเชิงปฏิบัติและมีประโยชน์อย่างยิ่งในการสอนเพื่อฝึกทักษะ
4. สอนโดยให้ผู้เรียนปฏิบัติเอง เช่น การมอบหมายงานพิเศษ
5. สอนแบบสร้างสถานการณ์จำลอง เช่น สร้างสถานการณ์ประกอบการจำลองให้นักศึกษาเข้าฝึกงาน
6. สอนแบบตั้งคำถาม มักจะใช้ร่วมกับการสอนแบบอื่นจะมีผลสัมฤทธิ์สูง เนื้อหาวิชานั้นประกอบไปด้วยภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ หลักการอยู่ที่สามารถปฏิบัติได้จริงมิใช่มีความรู้ในทางทฤษฎีเท่านั้น

สัจด์ อุทรานันท์ (2529 : 24 – 25) กล่าวว่า องค์ประกอบของระบบการเรียนการสอน สามารถจัดรูปแบบของการทำงานได้ดังนี้ ซึ่งได้แก่ ตัวป้อน (input) องค์ประกอบที่เป็นตัวป้อนในระบบการเรียนการสอนนั้นได้แก่ ครู นักเรียน หลักสูตร และสิ่งแวดล้อมทางการเรียน มีความสำคัญ คือ

1. ครู เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ที่จะทำให้การเรียนการสอนเป็น ไปอย่างมีประสิทธิภาพ
2. ผู้เรียน เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ที่จะทำให้การเรียนการสอนจะขาดไม่ได้ เพราะถ้าไม่มีผู้เรียน การสอนก็จะไม่เกิดขึ้นแน่นอน
3. หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ที่โรงเรียนจัดให้แก่เด็ก เพื่อให้บรรลุจุดหมายปลายทางที่ต้องการ ส่วนสำคัญของหลักสูตร ได้แก่ จุดประสงค์ของการเรียนการสอน เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน รวมถึงสื่อการเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียนการสอนด้วย
4. สิ่งแวดล้อมทางการเรียน หมายถึง การจัดเวลาเรียน การจัดห้องเรียน การเลือกแหล่งวิชาการ

การวัดและประเมินผล

ได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการวัดผลไว้ดังนี้

ชวาล แพรัตกุล (2516 : 344) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การวัดผลเป็นวิธีการหรือกระบวนการที่กำหนดตัวเลขให้แก่สิ่งของหรือลักษณะหรือเหตุการณ์ใด ๆ โดยเป็นไปตามเงื่อนไขหรือกฎเกณฑ์

วิเชียร เกตุสิงห์ (2520 : 9) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การวัดผล หมายถึง ขบวนการที่ทำให้ได้มาซึ่งตัวเลข จำนวนหรือปริมาณ ซึ่งจำนวนหรือปริมาณนั้นมีความหมายแทนพฤติกรรมอย่างหนึ่งหรือแทนผลงานที่แต่ละคนแสดงออกมา

บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ (2521 : 6) ได้กล่าวว่าการประเมินผลเป็นกระบวนการที่ควรทำต่อจากการวัดผลและวินิจฉัยตัดสินสรุปคุณค่าที่ได้จากการวัดอย่างมีหลักเกณฑ์

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2524 : 3 – 4) ได้กล่าวถึงการประเมินผล หมายความว่า กระบวนการหรือราคาเท่าที่ควรจะเป็นเช่นประเมินราคา ประเมินผลการศึกษา

ราชบัณฑิตยสถาน (2530 : 502) นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการประเมินว่าเป็นการตัดสินคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเป็นกระบวนการให้ได้มาซึ่งสารสนเทศสำหรับตัดสินคุณค่าของโปรแกรมการศึกษา ผลผลิตกระบวนการ จุดมุ่งหมายของโครงการหรือทางเลือกต่าง ๆ ที่ออกแบบเพื่อนำไปปฏิบัติให้บรรลุจุดหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประเมินเป็นการศึกษาหรือตรวจสอบโครงการในระหว่างที่โครงการกำลังดำเนินอยู่หรือภายหลังที่โครงการได้สำเร็จสิ้นไปแล้ว

ธำรง บัวศรี (2522 : 8) ได้ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง การประเมินผลหลักสูตรและการประเมินผลการเรียนการสอน

กรมวิชาการ (2535 : 1) กล่าวถึงการประเมินผล หมายถึง กระบวนการตรวจสอบการทำงานทั้งในช่วงขณะที่กำลังทำและช่วงเวลาที่งานเสร็จสิ้นลงแล้ว เพื่อหาข้อสรุปว่า งานที่ทำนั้นได้รับ

ความสำเร็จตามความคาดหวังและจะมีแนวทางแก้ไขอย่างไร เพื่อให้การทำงานเกิดความ สำเร็จหรือ ใกล้เคียงความคาดหวังมากที่สุด

อัลคิน (Alkin. 1970 : 372) ให้ความหมายของการประเมินว่าเป็นกระบวนการค้นหาการ ตัดสินใจเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยการเลือกรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อรายงานสรุปสิ่งที่ประโยชน์ ต่อผู้ตัดสินใจในแนวทางเลือกที่เหมาะสมจากแนวทางต่าง ๆ ที่มีอยู่

สื่อการเรียนการสอน

ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า สื่อการเรียนการสอน ดังนี้

จารึก ชุกติติกุล (2520 : 170) ให้คำนิยามว่า สื่อการเรียนการสอน คือ สิ่งใด ๆ ที่ครู กำหนดขึ้นเป็นเครื่องมือ เพื่อประโยชน์ในการสื่อความหมาย และหรือเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ในการ สอนแต่ละครั้ง อย่างสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการสอน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์และคณะ (2521 : 88) กล่าวไว้ว่า สื่อการสอนหมายถึงอะไรก็ได้ที่ทำให้ การเรียนการสอนเป็นไปอย่างน่าสนใจ สนุก ตื่นเต้น และทำให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอน

วาสนา ชาวหา (2522 : 59) ให้ความหมายไว้ว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งใดก็ ตามที่เป็นตัวกลางนำความรู้ไปสู่ผู้เรียนและทำให้การเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ เป็นอย่างดี

พงศ์ หรดาล (2532 : 195) ได้กล่าวถึงความสำคัญของสื่อการสอนว่าบทบาทต่อการเรียน การสอนของครู โดยสื่อการสอนสามารถช่วยครูในด้านต่าง ๆ ได้แก่

1. จัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้มากขึ้น
2. ช่วยให้ครูจัดเนื้อหาวิชาได้อย่างมีความหมาย
3. ช่วยครูในการแนะนำและควบคุมผู้เรียน ให้มีพฤติกรรมในทางที่พึงปรารถนา
4. ช่วยครูจัดกิจกรรมการเรียนในรูปแบบต่าง ๆ
5. ช่วยให้ครูสอนได้ตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้
6. ช่วยให้ครูสอนได้ง่ายขึ้น
7. ช่วยให้ครูสอนได้รวดเร็วและถูกต้องมากยิ่งขึ้น

กิดานันท์ มลิทอง (2538 : 83) ให้ความหมายว่า สื่อการเรียนการสอนจะทำให้เกิด ประสิทธิภาพในการเรียนการสอน ดังต่อไปนี้

1. เป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความ เข้าใจเนื้อหาบทเรียนได้ง่ายขึ้น
2. สื่อจะช่วยกระตุ้น และสร้างความสนใจให้กับผู้เรียน ทำให้เกิดความสนุกสนานและ ไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน

3. การใช้สื่อจะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตรงกัน และเกิดประสบการณ์ร่วมกันในวิชาที่เรียนนั้น
4. ช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น

ด้านผู้เรียน

พรศรี โรจน์เมธี (2540 : 24) ได้สรุปว่า ผู้เรียนนั้นจะต้องปฏิบัติตามหน้าที่ของตน คือ ความมีวินัยและความรับผิดชอบ ประกอบด้วย

1. ความรับผิดชอบต่อตนเอง เช่น รู้หน้าที่ ตั้งใจจริงในการปฏิบัติหน้าที่ ปฏิบัติตนไปสู่ความเป็นพลเมืองดี การศึกษาเป็นส่วนสำคัญโดยการส่งเสริมและปลูกฝังระเบียบวินัยให้แก่คนในชาติ การยอมรับเหตุผล กล้าแสดงออก กล้ารับผิดชอบ ยับยั้งชั่งใจและมีอัธยาศัย
2. ความรับผิดชอบต่อผู้อื่น เช่น ช่วยเสริมสร้างความสงบสุขในสังคม การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การวางตัวอย่างให้เกิดริตซึ่งกันและกัน ความอดทน อดกลั้น สงบเสงี่ยม
3. ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ เป็นผลจากความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่นอย่างเหมาะสม ได้แก่การปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างเหมาะสม ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต มีความมานะอดทน ไม่หะเลหมว ไม่ละเลยประโยชน์ซึ่งเป็นของสาธารณะส่วนรวม หน้าที่เสียภาษี การรับราชการทหาร การใช้สิทธิเลือกตั้ง

กวี วงศ์พุด (2541 : 36) ได้กล่าวว่าการเรียนการสอนด้านบัญชีในยุคปัจจุบัน มีความเจริญก้าวหน้าไปอย่างมาก เราสามารถปลูกฝังให้เยาวชน สามารถรึกษาบัญชีตั้งแต่เรียนอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ทั้งนี้ในปัจจุบันการบัญชีถือว่าต้องมีทักษะ (Skill) ด้านหนึ่ง ที่ต้องอาศัยประสบการณ์และความชำนาญประกอบกัน ผู้เรียนบัญชีควรต้องมีการปรับตัวด้วยการเพิ่มพูนความรู้ในด้านต่าง ๆ เช่น

1. กฎหมายธุรกิจ เพราะในปัจจุบันกฎหมายเกี่ยวกับการล้มละลาย การจัดตั้งองค์กรใหม่ ๆ
2. คอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการบัญชี การตรวจสอบ การจัดการเก็บเอกสาร ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์มาปรับเข้ากับงานแทบทั้งสิ้น
3. อสังหาริมทรัพย์ เพราะที่ดินมีสำคัญในการดำเนินการเกี่ยวกับสินเชื่อของสถาบันการเงินต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการใช้ประโยชน์ในการเพิ่มวงเงินหรือขยายสินเชื่อ
4. การภาษีอากร ไม่ว่าจะเป็นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีโรงเรือน ภาษียานพาหนะ ภาษีสรรพสามิต ภาษีศุลกากร ล้วนแล้วแต่สัมพันธ์กับธุรกิจด้วยกันทั้งสิ้น

5. การวิเคราะห์ทางการเงิน เพราะฐานะการเงินของแต่ละกิจการย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพแวดล้อม ยิ่งในสภาพเศรษฐกิจปัจจุบันสภาพคล่องของแต่ละกิจการจำเป็น ต้องรู้เร็วขึ้น

6. การลงทุน ถึงแม้จะเป็นการลงทุนในกิจการขนาดเล็ก กิจการในเครือ หรือบริษัทลงทุนโดยทั่วไป ก็จำเป็นต้องมีการพิจารณาโดยนักถึงผลตอบแทนในการลงทุนนั้น

7. มนุษยสัมพันธ์ การทำงานกับคนจำเป็นต้องใช้จิตวิทยาในการทำงานร่วมกัน การทำงานเป็นทีม การรู้จักให้อภัย การยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น รวมไปถึงการทำงานอย่างมีความสุข

8. การแรงงานสัมพันธ์ เพราะทุกกิจการจะต้องมีผู้ร่วมงานในระดับต่าง ๆ การรู้เรื่องแรงงานสัมพันธ์จะช่วยให้การว่าจ้าง การจัดจ้าง การจัดสวัสดิการ การร้องทุกข์ของพนักงานที่เป็นไปตามกฎหมายแรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

9. งบการเงินของบริษัทมหาชน เพราะรูปแบบต่าง ๆ ของงบการเงินได้เปลี่ยนแปลงและไม่เคยมีมาก่อนในอดีต จึงจำเป็นต้องรู้เพิ่มเติมให้ทันต่อเหตุการณ์สามารถออกงบได้ถูกต้องต่อไป

10. การปริวรรตเงินตรา ประเทศไทยของเราได้รับผลกระทบในเรื่องอัตราแลกเปลี่ยนอย่างมากในปีที่ผ่านมา นักบัญชีจึงจำเป็นต้องมีความรู้ด้านนี้อีก เพื่อที่จะปรับค่าหรืออัตราแลกเปลี่ยนได้ตามสภาพที่เป็นจริง

ด้านผู้สอน

กรมอาชีวศึกษา (2521 : 7) ได้กล่าวว่าครูผู้สอนจะดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามหลักสูตร ต้องอาศัยความรู้ความสามารถทางวิชาชีพเฉพาะ ดังนั้น ครูผู้สอนควรมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. มีทักษะในการทำงาน
2. มีประสบการณ์ในงานอาชีพมากพอสมควร
3. ตัดสินใจดี เป็นตัวอย่างที่ดี
4. ชำนาญในการสอน
5. ชี้ช่องทางในการประกอบอาชีพแก่นักเรียน

นที เงินประยูร (2526 : 14) ให้หลักการว่า ครูที่ดีต้องประกอบด้วยลักษณะดังนี้

1. มีความรู้ดีในเนื้อหาวิชาที่สอน
2. มีความเชื่อมั่นในตนเอง
3. มีความเข้าใจธรรมชาติตามวัยของเด็ก
4. รู้จักกำหนดขอบเขต วางแผนและเตรียมการสอน
5. รู้จักวางตน ปรับปรุงบุคลิกภาพ ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ตลอดจนทั้งยอมรับ

นโยบายของผู้บริหาร

6. ร้อยละประกอบการสอน 4 ประการ คือ สอนทำไม สอนอะไร สอนอย่างไร สอนแล้วได้ผลเท่าใด

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอน

นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ เมื่อเปลี่ยนสภาพจากนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มาเรียนในระดับปริญญาตรี ก็ย่อมพบปัญหาในการเรียนในด้านต่าง ๆ มากมาย

สมสุข ธีระพิจิตร (2536 : 148) กล่าวว่า ปัญหาสำคัญที่นักศึกษาเผชิญอยู่ในปัจจุบันนั้นมี 3 ด้าน

1. ด้านการศึกษาเล่าเรียนและการเตรียมตัวเพื่อการอาชีพ
2. ด้านการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
3. ด้านอารมณ์และสังคม

ปัญหาทั้ง 3 ด้านนี้มาจากความต้องการของนักศึกษาตามธรรมชาติ ตามพัฒนาการตามวัย ซึ่งนักศึกษายังปรับตัวไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งและยังมาจากการขาดความเข้าใจระหว่างนักศึกษากับผู้ใหญ่อีกส่วนหนึ่ง

รุจิร ภูสวระ (2531 : 72 – 73) ได้กล่าวถึงสิ่งที่ผู้สอน และผู้บริหารในระดับอุดมศึกษาจะต้องคำนึงถึงเกี่ยวกับตัวผู้เรียนที่อาจทำให้เกิดปัญหาการเรียนในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากผู้เรียนเป็นองค์ประกอบที่สัมพันธ์โดยตรงกับปัญหาการเรียนการสอน การขาดคุณลักษณะบางประการของผู้เรียนทำให้การเรียนการสอน ไม่เกิดประสิทธิผลเท่าที่ควรซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวคือ

1. ระดับสติปัญญาและความถนัดทางการเรียน สิ่งนี้คงปฏิเสธได้ยากว่าจะไม่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียน ผู้มีสติปัญญาสูงย่อมจะมีปัญหาทางการเรียนน้อยกว่าผู้ที่มีสติปัญญาต่ำกว่า ซึ่งผู้สอนก็ต้องรู้จักจัดกิจกรรมการสอนให้เหมาะสมกับระดับสติปัญญาของผู้เรียนด้วย
2. องค์ประกอบทางสรีระร่างกายภายนอก ซึ่งได้แก่ ประสาทสัมผัสของผู้เรียน ที่จะสามารถรับรู้สิ่งที่ผู้สอนสอนได้มากน้อยเพียงใด เช่น ผู้เรียนบางคนอาจมีสายตาผิดปกติ ความสามารถในการได้ยิน สุขภาพกาย และสุขภาพจิต ฯลฯ ถ้าการเรียนบางวิชาจำเป็นต้องอาศัยทักษะเหล่านี้ก็อาจทำให้เกิดปัญหาในการสอนได้

3. บุคลิกภาพส่วนตัว ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความขยันหมั่นเพียร ความมั่นใจในตนเอง ทศนคติต่ออาจารย์ผู้สอน ทศนคติต่อวิชาเรียน ทศนคติต่อสถาบันและวิชาชีพที่เรียน สิ่งเหล่านี้จะมีผลอย่างยิ่งต่อการเรียนการสอน ผู้เรียนบางคนไม่สามารถจะเลือกเรียนในสาขาวิชาชีพที่ตนรัก ระบบการสอบเข้ามหาวิทยาลัยมีให้เลือกหลายลำดับ ทำให้ผู้สอบเข้ามหาวิทยาลัยบางคนสอบได้ใน

วิชาที่ตนนั้นไม่ได้ตั้งใจจะเรียน ขาดความสนใจและเอาใจใส่ เพราะจิตใจมุ่งแต่จะสอบเข้ามหาวิทยาลัยใหม่ในปีต่อไป

4. สภาพทางบ้าน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย ล้วนแต่เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้เกิดปัญหาการเรียนการสอน แม้ผู้สอนจะทำการสอนอย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด แต่ถ้าผู้เรียนมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับสภาพปัญหาในครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจของพ่อแม่ ผู้ปกครองอาจทำให้ผู้เรียนต้องใช้เวลาส่วนหนึ่งหารายได้มาช่วยเหลือการศึกษาของตนเองด้วย

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2533 : 6) ได้กล่าวถึงรูปแบบและวิธีการในการสอนระดับอุดมศึกษา ซึ่งรูปแบบและวิธีการดังกล่าวนี้มีทั้งผลดี และผลเสีย ที่จะส่งผลต่อการเรียนการสอน รูปแบบและวิธีการในส่วนที่กล่าวถึง ได้แก่ รูปแบบที่เน้นตัวครู รูปแบบที่เน้นเนื้อหา รูปแบบที่เน้นเครื่องมือและอุปกรณ์ รูปแบบที่เน้นตัวผู้เรียน รูปแบบที่เน้นประสบการณ์จริง อย่างไรก็ตาม ไพฑูรย์ สินลารัตน์ ยังเห็นว่าสิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหา หรือทำให้ปัญหาในการเรียนการสอนลุล่วงไปได้ก็คือ ตัวผู้สอนเอง ถ้าหากผู้สอนมีจิตสำนึกต่อการสอนอย่างแท้จริง ยอมสละเวลาและยอมรับความสำคัญต่อวิชาชีพที่ตนปฏิบัติอยู่แล้วก็จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ทองคุณ หงษ์พันธ์ุ (2524 : 7) ซึ่งนำเสนอต่อคณะกรรมการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย พบว่าปัญหาต่าง ๆ มีดังนี้

1. ปัญหาด้านจุดมุ่งหมายในทัศนะของนักศึกษา มีความเห็นว่า

1.1 นักศึกษาไม่มีโอกาสเข้าร่วมในการกำหนดจุดมุ่งหมายการศึกษา

1.2 สถาบันการศึกษาตั้งวัตถุประสงค์ไว้ดี แต่ขาดการดำเนินงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์นั้น บางแห่งตั้งวัตถุประสงค์ไว้สูงเกินไป

1.3 ขาดการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา

1.4 ในส่วนตัวของนักศึกษาจะมุ่งศึกษาเพื่อยกระดับฐานะของตนเองเป็นส่วนใหญ่ โดยขาดการนำความรู้ไปใช้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

2. ปัญหาด้านหลักสูตรและสภาพการเรียนการสอน

2.1 ผู้สอนใช้การบรรยาย ทำให้เบื่อหน่ายและการสอนมีลักษณะให้ท่องจำเนื้อหามากเกินไป

2.2 หนังสืออ้างอิงมีน้อย ขาดตำราต่างประเทศที่แปลเป็นภาษาไทย

2.3 ผู้สอนขาดความเป็นกันเอง และมาสอนไม่สม่ำเสมอ

3. ปัญหาการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา

3.1 ผู้สอนส่วนใหญ่ใช้ชอล์กและกระดานดำเป็นอุปกรณ์การสอน

3.2 ผู้สอนไม่เข้าใจและไม่มีทักษะในการใช้อุปกรณ์ สื่อการเรียนต่าง ๆ

4. ปัญหาการประเมินผลความก้าวหน้าของผู้เรียนและผู้สอน

4.1 ผู้สอนไม่มีหลักเกณฑ์วัดผลที่แน่นอน

4.2 ผู้สอนบางท่านให้คะแนนจากผลงาน หรือสอบเพียงอย่างเดียว ควรพิจารณาการแสดงความคิดเห็นควบคู่กันไปกับการรายงาน การสอบข้อเขียน ไม่ควรนำเรื่องส่วนตัวมาเกี่ยวข้อง ให้ความสนิทสนมและความใกล้ชิดมากเกินไป

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 15 – 20) ได้กล่าวถึงปัญหาของนิสิตนักศึกษาไว้ว่า การที่นิสิต นักศึกษามีจำนวนมากขึ้นเป็นเหตุให้เกิดปัญหาหลายด้าน ปัญหาต่าง ๆ อาจพิจารณาเป็นประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้ คือ

1. ค่านิยมการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง ตลอดจนคนในสังคมผลักดันให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมปลายมุ่งสู่การศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยมิได้ตระหนักในความไม่พร้อมของเด็ก เมื่อนิสิต นักศึกษาไม่พร้อมที่จะเรียนจะทำให้เกิดความเบื่อหน่ายหรือไม่สามารถจะเรียนได้

2. ความผิดหวังต่อสภาพการคัดเลือก หลังจากนักเรียนมัธยมได้พยายามจะสอบเข้าสถาบันอุดมศึกษา ผู้ที่สอบได้นั้นบางคนมักจะเข้าไม่ได้ตามคณะที่ตนพอใจ เมื่อสอบเข้าได้ศึกษาในคณะที่ตนไม่พึงประสงค์ทำให้เกิดความท้อแท้ใจและก่อให้เกิดปัญหาทางวิชาการ คือ ไม่สนใจที่จะศึกษาค้นคว้า มุ่งแต่ความคิดที่จะสอบใหม่ นักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่ตกอยู่ในสภาพความไม่พึงพอใจต่อสถาบันที่สอบคัดเลือกได้เมื่อใจไม่รักทำให้ปรับตัวไม่ได้มีกระทบไปสู่การศึกษา

3. ปัญหาด้านการเงิน นิสิต นักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องค่าใช้จ่าย ในขณะที่ศึกษาอยู่ สาเหตุมาจากผู้ปกครองไม่สามารถส่งเสียค่าเล่าเรียนเนื่องจากมีฐานะยากจน บางที่ไม่มีเงินค่าอาหารกลางวัน อาจทำให้กระทบต่อผลการเรียนถ้าไม่ได้รับการช่วยเหลือ

4. ปัญหาด้านครอบครัว มีนิสิต นักศึกษา จำนวนหนึ่งที่บิดา มารดา เสียชีวิตไปแล้ว หรือมีครอบครัวที่แตกแยก สภาพครอบครัวที่สูญเสียผู้อุปการะหรือหลักชีวิตไปอาจทำให้นักศึกษาเกิดความว้าเหว่ คับข้องใจ ทำให้มีผลมาสู่ห้องเรียนหรือปรับตัวกับสภาพการศึกษา

5. ปัญหาด้านสุขภาพ นิสิต นักศึกษา แทบทุกคนที่มีปัญหาส่วนตัวมาสู่สถาบันอุดมศึกษาด้วย เช่น ปัญหาด้านสุขภาพ มีผู้กล่าวว่านิสิต นักศึกษาเกือบทุกคนเป็นหรือเคยเป็นโรคทางเดินอาหาร ปวดท้อง ท้องไม่ปกติ โรคกระเพาะอาหาร

6. ปัญหาด้านการเรียน เนื่องจากการเรียนระดับอุดมศึกษาเป็นการส่งเสริมให้นิสิต นักศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง รู้จักค้นคว้า รู้จักใช้ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการสังเกต ชักถาม จดจำ สำนวนปฏิบัติจริงจากการอ่าน การเรียนระดับนี้จึงยากกว่าระดับมัธยมศึกษา และนักศึกษาระดับนี้มีความใกล้ชิดกับอาจารย์น้อยจึงต้องรู้จักค้นคว้า สร้างวินัยในตนเอง ในด้านการเรียนค่อนข้างจะอิสระไปไหนมาไหนได้สะดวก ไม่มีอาจารย์ควบคุมดูแลหรือบังคับให้เข้าชั้นเรียน จึงเป็นเหตุให้หลายคนไม่

รู้จักบังคับใจตนเอง ถึงเวลาเรียนก็สนทนากันบ้าง จดคำบรรยายไม่ทันบ้าง ผลการเรียนรู้ส่วนใหญ่ในชั้นปีที่ 1 มักสอบตก เมื่อได้คะแนนไม่ดีก็จะเกิดการท้อถอยมากขึ้น ไม่มีกำลังใจในการค้นคว้าหาความรู้ต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

เต็มศักดิ์ คทวนิช (2540 : 199 – 201) ได้ศึกษาเรื่อง ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียน และวิธีเผชิญปัญหาทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาการเรียนของนักศึกษาขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ นิสัยทางการเรียน บรรยากาศทางการเรียน และสัมพันธภาพระหว่างบุคคลในระดับมาก
2. ปัญหาการเรียนของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียน และตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ บรรยากาศทางการเรียนในระดับมาก
3. วิธีเผชิญปัญหาทางการเรียนของนักศึกษา ขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ นิสัยทางการเรียน และตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ บรรยากาศทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างบุคคลในระดับมาก
4. ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียน และตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ บรรยากาศทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับวิธีเผชิญปัญหาทางการเรียนของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก

สดไล นิยมจันทร์ (2541 : 83 – 93) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาปัญหาการเรียน ส่วนตัวและสังคม และวิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพฯ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายประสบปัญหาด้านการเรียน และสังคมในระดับปานกลาง และประสบปัญหาด้านส่วนตัวในระดับน้อย
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เมื่อประสบปัญหาการเรียน ส่วนตัว และสังคม ส่วนใหญ่ใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบสู้ปัญหามากที่สุด รองลงมาใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบประนีประนอม และใช้วิธีเผชิญแบบหนีปัญหาน้อยที่สุด
3. นักเรียนหญิงกับนักเรียนชาย ประสบปัญหาการเรียน ส่วนตัว และสังคม ส่วนใหญ่ใช้วิธีเผชิญปัญหาแบบประนีประนอม และใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบหนีปัญหาน้อยที่สุด

แก้วใจ นิราช (2542 : 120 – 121) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทพาณิชยกรรม ในเขตภาคตะวันออก ผลการวิจัยพบว่า ระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระดับปัญหาการเรียนด้านตัวผู้เรียนด้านวิธีการสอน และด้านสื่อการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนครูประจำกลุ่มอยู่ในระดับน้อยและนักศึกษาเพศชายมีปัญหาการเรียนโดยรวมมากกว่าเพศหญิง โดยนักศึกษาเพศชายมีปัญหาการเรียน ด้านครูประจำกลุ่มมากกว่าเพศหญิง ส่วนปัญหาด้านตัวผู้เรียน ด้านวิธีการสอนและด้านสื่อการเรียนไม่แตกต่างกัน

รัตนา ประเสริฐศรี (2543 : 62 - 64) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพาณิชยการเขตพน จากการศึกษาสรุปได้ว่า

1. นักศึกษามีปัญหาการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนมีปัญหาในระดับมาก ส่วนด้านผู้เรียน และด้านผู้สอนมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย
2. นักศึกษาที่มีเพศ และรอบการเรียนต่างกันมีปัญหาการเรียนโดยรวม และรายด้านต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกัน

ศิริลดา คำทา (2545 : 66 - 71) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนักเรียนสาขาวิชาพาณิชยการ (การขาย) วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จากการศึกษาสรุปได้ว่า

1. นักเรียนมีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับน้อย
2. นักเรียนที่มีรอบการเรียนต่างกันมีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีปัญหาการเรียนโดยรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักเรียนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้านทั้ง 4 ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รัชต์ธานี ชัชวาลย์ปรีชา (2523 : 62) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร พบว่า อาจารย์และนิสิต นักศึกษามีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าประสบปัญหาในเรื่องหลักสูตร คือ เนื้อหาไม่เหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิตที่เรียน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ยังขาดงบประมาณและการประสานงานระหว่างอาจารย์กับนิสิต นักศึกษา

ปัญหาการเรียน นิสิต นักศึกษาขาดการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมและไม่ได้รับความสะดวก นอกจากนั้นยังขาดแหล่งค้นคว้า เนื่องจากห้องสมุดมีหนังสือ เอกสาร วารสารทางพลศึกษา และวิชาการทั่วไปน้อย

มนัส ศรีกัลยา (2533 : 70 – 71) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพ หลักสูตรระยะสั้น โรงเรียนสารพัดช่าง เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวม 4 ด้าน คือ ปัญหาด้านตัวผู้เรียน ปัญหาด้านตัวครูผู้สอน ปัญหาด้านหลักสูตร และปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาการเรียนในระดับมาก คือ ปัญหาด้านตัวผู้เรียน ปัญหาด้านหลักสูตร และปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนปัญหาด้านครูผู้สอน พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

นวพร ธนวัฒน์ (2536 : 85 – 88) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพ หลักสูตรระยะสั้นในคณะกรรมการ วิทยาลัยสารพัดช่างเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาการเรียนของนักศึกษาโดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับต่ำจนเกือบถือว่าไม่มีปัญหา แต่จากการศึกษาปัญหาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านตัวผู้เรียน นักศึกษามีปัญหาสูงสุดในเรื่องไม่มีเวลาฝึกทบทวนการเรียนรู้ที่บ้าน ด้านครูผู้สอน นักศึกษามีปัญหาสูงสุดในเรื่องครูให้รายละเอียดในบทเรียนไม่ชัดเจน ด้านหลักสูตร นักศึกษามีปัญหาสูงสุดในเรื่องไม่มีโอกาสไปทัศนศึกษานอกสถานที่และเวลาในการฝึกปฏิบัติน้อยเกินไปและด้านสิ่งอำนวยความสะดวก นักศึกษามีปัญหาสูงสุดในเรื่องไม่มีตู้รับฝากอุปกรณ์การเรียนในแต่ละห้องเรียนและวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติอยู่ในสภาพชำรุดไม่เหมาะสมที่จะใช้ในการฝึก

ทัศนีย์ พิศาลรัตนคุณ (2539 : 91 -92) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ใน 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านส่วนตัวผู้เรียน พบว่านิสิตปริญญาโทมีปัญหาด้านหลักสูตรเนื้อหามากกว่าด้านอื่น ๆ คือ ควรปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ สังคมการเมือง เน้นเนื้อหาใหม่ ด้านวิธีการสอนควรเน้นภาคปฏิบัติไม่ควรเน้นเนื้อหาสำหรับด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ห้องสมุดควรเปิดบริการภาคพิเศษในวันหยุดด้วยเพราะนิสิตมีเวลาน้อย ในด้านส่วนตัวผู้เรียนควรเปลี่ยนเวลาโดยเฉพาะภาคพิเศษที่ต้องเรียนวันศุกร์

บุญมี ประสมทรัพย์ (2539 : 68) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี ของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล รวม 4 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการจัดสื่อการเรียนการสอนและสภาพที่เรียน ด้านนิเทศ และพัฒนาบุคลากรทางการสอน และด้านการวัดและประเมินผล การเรียนการสอน พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นว่าการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี ทั้ง 4 ด้าน ได้มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากและแยกเป็นรายด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนได้มีการปฏิบัติมากกว่าด้านอื่น ๆ ส่วนด้านการนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอนไม่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

พรศรี โรจน์เมธี (2540 : 72) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาบัญชีระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ผลการวิจัยพบว่าการนำเทคนิคของวิธีสอนที่ทันสมัยมาสอนในวิชาบัญชีเป็นปัญหาในระดับมาก ปัญหาด้านการเตรียมการสอนของอาจารย์ ผู้สอนวิชาบัญชีเป็นปัญหาสูงสุด คือ การสอนหลายวิชาในหนึ่งภาคเรียน ทำให้การเรียนการสอนไม่บรรลุจุดประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และปัญหาด้านสื่อการสอนวิชาบัญชี เป็นปัญหาในระดับมาก และที่เป็นปัญหาสูงสุด คือ งบประมาณในการจัดหาและจัดทำสื่อประกอบการเรียนการสอนวิชาบัญชีและสื่อการเรียนที่มีอยู่ล้าสมัย ขาดชุดชุดโทรม ไม่มีประสิทธิภาพ มีจำนวนไม่เพียงพอแก่นักศึกษา

สมจิตร ยิ่งยงดำรงฤทธิ์ (2540 : 82 – 83) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น แผนกวิชาช่างเครื่องยนต์ วิทยาลัยสารช่างในเขตกรุงเทพมหานคร พบ ว่าปัญหาลำคัญของนักศึกษาวิชาชีพ หลักสูตรระยะสั้น แผนกวิชาช่างเครื่องยนต์ วิทยาลัยสารพัดช่างในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้ คือ

1. ด้านหลักสูตร ปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากเนื้อหาวิชาที่เรียนรวบรัดเกินไป และเวลาเรียนตลอดหลักสูตรน้อยเกินไป
2. ด้านกระบวนการเรียนการสอน ปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากการสอนกระทำเฉพาะในสถานศึกษา ผู้เรียนไม่มีโอกาสออกไปดูงาน ฝึกงานนอกสถานที่ และหนังสือ ตำราเรียนไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน
3. ด้านผู้สอน ปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจาก ผู้สอนเจ้าระเบียบเกินไป และจำนวนผู้สอนมีน้อย
4. ด้านผู้เรียน ปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจาก ผู้เรียนไม่มีเวลาทบทวนเนื้อหาในบทเรียนและนักศึกษาเรียนไม่รู้เรื่องทำให้เกิดความเบื่อหน่ายไม่อยากเรียน

จิตตชา นิลดำ (2542 : 60 – 61) ได้ศึกษาปัญหาในการเรียนของนิสิตปริญญาตรี ภาคสมทบ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกเป็นรายด้านดังนี้

ด้านหลักสูตร ปัญหาเกิดขึ้นมีสาเหตุมาจาก ผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในการเลือกรายวิชา ในหมวดวิชาเลือกเสรี และผู้เรียนไม่ได้เลือกเรียนรายวิชาในหมวดวิชาเลือกเสรีตามความสนใจตามความถนัด

ด้านวิธีการเรียนการสอน ปัญหาเกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากการจัดเวลาฝึกทักษะคอมพิวเตอร์ในห้องปฏิบัติการมีน้อย และการศึกษาดูงานในสถานประกอบการธุรกิจมีน้อย

ด้านผู้เรียน ปัญหาเกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากค่าใช้จ่ายในการเรียนตลอดหลักสูตรสูงมาก และผู้เรียนไม่มีเวลามาพบผู้สอนนอกเวลาเรียน

ด้านผู้สอน ปัญหาเกิดขึ้นมีสาเหตุมาจาก ผู้สอนขาดความเอาใจใส่ต่อปัญหาในการเรียนของผู้เรียนเป็นรายบุคคล และผู้สอนบรรยายเนื้อหาในรายวิชาที่สอนเร็วเกินไป ทำให้ผู้เรียนตามไม่ทัน

ด้านวัดผลและประเมินผล ปัญหาเกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากผู้สอนไม่อธิบายข้อบกพร่องที่พบจากการวัดผลและประเมินผลให้ผู้เรียนทราบและข้อสอบมีมากเกินไป แต่ให้เวลาในการทำข้อสอบน้อยเกินไป

ด้านสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก ปัญหาเกิดขึ้นมีสาเหตุมาจาก ลิฟท์มีจำนวนไม่เพียงพอและค้างบ่อย และจำนวนสื่ออุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ กับจำนวนผู้เรียน เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์

รัตนา ประเสริฐศรี (2543 : 62 – 63) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเซตุน พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน มีปัญหาในระดับมาก ส่วนด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน มีปัญหาในระดับน้อย นักศึกษาที่มีเพศ และรอบการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านผู้เรียน นักศึกษามีปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียน ด้านการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียนและด้านผู้สอน นักศึกษามีปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อริยา เรียงจันทร์ (2544 : 59 – 60) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการในการใช้ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ พบว่า

1. ปัญหา และความต้องการในการใช้ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาในทุกด้านคือ ด้านการเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษา ด้านการให้บริการ และด้านสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ในมุมต่าง ๆ ของศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองอยู่ในระดับปานกลาง
2. นักศึกษามีปัญหาและความต้องการมากที่สุดในด้านสื่อ วัสดุ และอุปกรณ์ในมุมต่าง ๆ ของศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยเฉพาะสื่อคอมพิวเตอร์และสื่อวีดิทัศน์ รองลงมาคือ ด้านการเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษา และด้านการให้บริการ ตามลำดับ

3. นักศึกษามีความต้องการเพิ่มเติมในการใช้ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง คือ ระบบอินเทอร์เน็ต และการจัดบริเวณเพื่อบริการข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการนำไปใช้ในชีวิตจริงทางวิชาชีพ เช่น การเขียนจดหมายสมัครงาน การสัมภาษณ์งาน รวมทั้งหนังสือ และตำราทางวิชาการเฉพาะทางที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่เรียน โดยเฉพาะทางด้านบริหารธุรกิจและช่างเทคนิคสาขาต่าง ๆ

งานวิจัยในต่างประเทศ

กิลล์ (Gill. 1962 : 144 – 149) ก็ได้สนับสนุนผลการศึกษาของ บูเอสเชอร์ เวแกนส์ คอสเตอร์ และ แมคควอรี โดยกิลล์ได้ศึกษาละเอียดลงไปอีกกับนักเรียนมัธยมตอนปลายสี่กลุ่มคือนักเรียนที่มีผลการเรียนดีชายหญิง กับนักเรียนที่ผลการเรียนต่ำชายหญิง ผลสรุปจากการศึกษาครั้งนี้ปรากฏว่านักเรียนหญิงที่อยู่ในครอบครัวที่มีแม่เป็นผู้นำสูงสุดในบ้าน จะมีผลการเรียนดีกว่านักเรียนชายที่อยู่ในสถานการณ์ดังกล่าว

บูเอสเชอร์ (Buescher. 1969 : 1858 – 1859) ได้ศึกษาตัวแปรที่อยู่นอกเหนือความสามารถด้านสติปัญญา ได้สรุปไว้ประการหนึ่งว่าสภาพครอบครัวมีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียนเป็นอย่างมาก

โคแกน (ลาวัณย์ จักรานุวัฒน์. 2540 : 38 ; อ้างอิงจาก Cogan. 1975) พบว่าความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรระหว่างอาจารย์และนักศึกษา จะทำให้การเรียนของนักศึกษาดีขึ้น ยิ่งอาจารย์และนักศึกษามีความสัมพันธ์ต่อกันมาก นักศึกษามีโอกาสพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ให้สูงถึงขีดสูงสุดมากเพียงนั้น และลักษณะความสัมพันธ์ของอาจารย์กับนักศึกษาจะมีอิทธิพลต่อความสนใจในวิชาที่เรียนของนักศึกษา นักศึกษามีความศรัทธาในตัวอาจารย์ จะช่วยให้นักศึกษามีทัศนศึกษาที่ดีต่อการเรียน มองเห็นการเรียนเป็นงานประจำ กิจกรรมเป็นงานอดิเรก การมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนจะทำให้ผลการเรียนของนักศึกษาดีขึ้น

เพอวิส (Purvis. 1980 : 163 – 175) ได้ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยเปิดที่ใช้ในระบบการเรียนการสอนทางไกล พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่แบ่งออกเป็น 3 ด้านคือ

1. นักศึกษาส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพแล้ว และละทิ้งจากการเรียนมาเป็นเวลา นาน ทำให้ขาดทักษะในการอ่าน การเขียน และความเข้าใจ เมื่อเปรียบเทียบกับนักศึกษาที่เรียน ต่อเนื่องกันมา
2. กิจกรรมการพบกลุ่ม หรือ การสอนเสริมต้องมีคุณภาพและมาตรฐาน เพราะเนื่องจากกลุ่มผู้ผลิตเอกสารการสอนเป็นคนละกลุ่มกับอาจารย์ที่ทำหน้าที่สอนเสริม
3. วิธีการเรียน เนื่องจากมหาวิทยาลัยเปิดใช้ระบบการเรียนการสอนทางไกลเป็นหลัก นักศึกษาต้องศึกษาด้วยตนเองจากสื่อประสม เช่น เอกสารการสอน รายการวิทยุกระจายเสียงและ

รายการวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งเป็นการสื่อสารทางเดียว (One – Way Communication) นักศึกษาจึงไม่มีโอกาสซักถามหรือโต้ตอบได้

เอดส์ทีน ไพเตอร์ โจฮันส์ (ศิริดา คำทา. 2545 : 33 ; อ้างอิงจาก Eksteen, Pieter Johannes. 1994. *An Analysis of Learning Problems Experienced by STD.*) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ปัญหาการเรียนหลักสูตรเทคนิคศึกษา (แอฟริกัน) ของนักเรียน ระดับ 6 พบว่าหลักสูตรเทคนิคศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาท้องถิ่นนั้น นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมากถึงร้อยละ 70

จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนของนักศึกษา สรุปได้ว่า นักศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งที่จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ นักศึกษาจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร การวัดผลและประเมินผล ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการเรียนการสอนในคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ พอจะสรุปกรอบแนวคิดที่เป็นปัญหาใหญ่ ๆ ที่จะใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ดังต่อไปนี้ คือ ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน ปัญหาด้านหลักสูตร ปัญหาด้านผู้สอน ปัญหาด้านผู้เรียน และปัญหาด้านการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษาเป็นนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการเงิน สาขาวิชาระบบสารสนเทศ สาขาวิชาการจัดการ จำนวน 230 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ด้วยการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครซี มอร์แกน (Krejcie and Morgan) ; (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 43) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ จากจำนวนประชากรทั้งหมด 230 คน และใช้วิธีสุ่มตัวอย่างง่าย โดยให้กระจายไปยังสาขาวิชาต่าง ๆ ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 144 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา จำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาที่ศึกษา รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน และอาชีพผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 สอบถามปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ รวม 6 ด้าน คือ ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้ (ยุทธ ไกยวรรณ. 2544 : 25)

ระดับมากที่สุด	5	คะแนน
ระดับมาก	4	คะแนน
ระดับปานกลาง	3	คะแนน
ระดับน้อย	2	คะแนน
ระดับน้อยที่สุด	1	คะแนน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่เป็นข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ต่อสาขาวิชาที่ศึกษา

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถามและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. สร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยกำหนดขอบเขตและเนื้อหาให้ครอบคลุมปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ รวม 6 ด้าน ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย
3. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำเพิ่มเติม
4. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเที่ยงตรงจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน
5. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ นำไปให้ประธานควบคุมสารนิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้ง แล้วนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำไปหาอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ให้ครบจำนวนข้อที่ต้องการ
6. ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – coefficient) ตามวิธีของคอนบาค (Cronbach) ได้ค่า $\alpha = 0.93$

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ติดต่ออาจารย์ที่ควบคุมนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 เพื่อขอความร่วมมืออนุญาตให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม (ใช้เวลาประมาณ 2 สัปดาห์) และชี้แจงให้นักศึกษาเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการตอบ และอธิบายวิธีตอบแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยกระทำการประมวลผลข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window (version 11.5) โดยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. การแสดงข้อมูลส่วนตัวนักศึกษา โดยคำนวณค่าความถี่และค่าร้อยละ
2. ข้อมูลปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายดังคะแนน ต่อไปนี้
 - ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีปัญหาการเรียนในระดับน้อยที่สุด
 - ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีปัญหาการเรียนในระดับน้อย
 - ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีปัญหาการเรียนในระดับปานกลาง
 - ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีปัญหาการเรียนในระดับมาก
 - ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีปัญหาการเรียนในระดับมากที่สุด
3. วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัญหาของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ จำแนกตามเพศ สาขาวิชาที่ศึกษา ใช้การทดสอบ $t - test$
4. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัญหาของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน อาชีพผู้ปกครอง เป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่าง 2 กลุ่มขึ้นไป ใช้การทดสอบค่า $F - test$ เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของนิวแมนคูลล์ (ยุทธ ไกยวรรณ. 2544 : 154)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ จากสูตร (อภิสิทธิ์ จันตะนี. 2538 : 182)

$$p = (f / n) 100$$

เมื่อ	p	แทน ค่าร้อยละ
	f	แทน ความถี่ที่ต้องการเปลี่ยนแปลงให้เป็นร้อยละ
	n	แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย จากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 73)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน จำนวนข้อมูล

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 :

79)

$$S.D = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
	N	แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum x^2$	แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum x)^2$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือจากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 :

200)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	n	แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	$\sum s_i^2$	แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
	s_t^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3. สถิติตรวจสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างสองกลุ่มโดยใช้ t – test ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของ 2 กลุ่ม จากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 102)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	$\bar{x}_1, \bar{x}_2$	แทน ค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
	s_1^2, s_2^2	แทน ค่าความแปรปรวนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
	n_1, n_2	แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
	t	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาในการแจกแจงแบบ t – test

- 3.2 ใช้วิเคราะห์ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป

(One way Analysis of Variance) จากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 113)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ	F	แทน ค่าสถิติแสดงความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยที่มากกว่า 2 กลุ่ม
	MS_b	แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	MS_w	แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

3.3 เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว ตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีนิวแมนคูลส์ (ยุทธ ไกยวรรณ. 2544 : 154)

คำนวณหาค่า $q\sqrt{\frac{MS_w}{n}}$

จากสูตร นำ q จากตาราง Studentized range คูณกับ $\sqrt{\frac{MS_w}{n}}$

เมื่อ MS_w แทน Mean Square Within Groups

n แทน จำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
n	แทน	จำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t-distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F-distribution
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน
df	แทน	ระดับชั้นความเป็นอิสระ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้แบ่งเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพของนักศึกษาใช้วิเคราะห์จำนวน และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษาทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผล ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ จำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาที่ศึกษา รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน และอาชีพของผู้ปกครอง

ตอนที่ 4 รวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จากนักศึกษาทั้งสิ้น 144 คน มีผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิดจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 49.30 โดยใช้วิธีการนำเสนอในรูปแบบความถี่ ประกอบความเรียง

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพของนักศึกษาใช้วิเคราะห์จำนวน และค่าร้อยละ

ตาราง 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพของนักศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวนคน	ค่าร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	25	17.4
1.2 หญิง	119	82.6
รวม	144	100
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
2.1 2.00 – 2.50	37	25.7
2.2 2.51 – 3.00	62	43.1
2.3 3.01 – 3.50	34	23.6
2.4 3.51 – 4.00	11	7.6
รวม	144	100
3. สาขาวิชาที่ศึกษา		
3.1 สาขาวิชาการตลาด	30	20.8
3.2 สาขาวิชาการบัญชี	28	19.4
3.3 สาขาวิชาการเงิน	19	13.2
3.4 สาขาวิชาระบบสารสนเทศ	40	27.8
3.5 สาขาวิชาการจัดการ	27	18.8
รวม	144	100
4. รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน		
4.1 ต่ำกว่า 10,000 บาท	46	31.9
4.2 10,001 – 20,000 บาท	58	40.3
4.3 มากกว่า 20,000 บาท	40	27.8
รวม	144	100
5. อาชีพผู้ปกครอง		
5.1 ธุรกิจส่วนตัว	44	30.6
5.2 รับจ้าง	39	27.1
5.3 รับราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ	42	29.2
5.4 เกษตรกร (ทำสวน ทำนา ทำไร่ ประมง เลี้ยงสัตว์)	19	13.2
รวม	144	100

จากตาราง 1 ผลการวิเคราะห์พบว่าส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาหญิงจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 82.6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 43.1 เรียนสาขา วิชา ระบบสารสนเทศ 40 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 คน ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 และผู้ปกครองมีอาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 30.6

ตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาการเรียนของ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต เทคนิครุงเทพฯ ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผล ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ดังแสดงในตาราง

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะ บริหารธุรกิจ (2 ปี ต่อเนื่อง) ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิค กรุงเทพฯ โดยรวมและรายด้าน

ปัญหาการเรียนในด้าน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน	3.16	0.61	ปานกลาง
ด้านหลักสูตร	3.10	0.68	ปานกลาง
ด้านการวัดและประเมินผล	3.03	0.85	ปานกลาง
ด้านผู้เรียน	2.64	0.62	ปานกลาง
ด้านผู้สอน	3.03	0.75	ปานกลาง
ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก	3.16	0.71	ปานกลาง
รวม	3.02	0.70	ปานกลาง

จากตาราง 2 ผลการวิเคราะห์พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปาน กลาง ($\bar{X} = 3.02$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ด้านที่คะแนนเฉลี่ย มากที่สุด 3 ด้านแรก คือ ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.16$) ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่ง อำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 3.16$) และด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 3.10$) ตามลำดับ

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ด้านวิธีการเรียนการสอน โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1.	ผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบบรรยายเป็นหลัก	3.41	0.86	ปานกลาง
2.	งานที่ผู้สอนมอบหมายให้ศึกษาค้นคว้านอกชั้นเรียน มีปริมาณเหมาะสม	3.30	0.79	ปานกลาง
3.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับระดับสติปัญญา ความสามารถของผู้เรียน	3.14	0.87	ปานกลาง
4.	กำหนดเวลาที่ใช้ในการฝึกทักษะมีความเหมาะสม	3.10	0.77	ปานกลาง
5.	การจัดการเรียนการสอน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่าย	3.02	0.93	ปานกลาง
6.	สภาพบรรยากาศภายในชั้นเรียนช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้	3.00	1.00	ปานกลาง
รวม		3.16	0.61	ปานกลาง

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์พบว่านักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านการจัดการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.16$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับปานกลาง 3 ข้อแรก คือ ผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบบรรยายเป็นหลัก ($\bar{X} = 3.41$) งานที่ผู้สอนมอบหมายให้ศึกษาค้นคว้านอกชั้นเรียนมีปริมาณเหมาะสม ($\bar{X} = 3.30$) และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับระดับสติปัญญา ความสามารถของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.14$)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะ
บริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิค
กรุงเทพฯ ด้านหลักสูตร โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านหลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1.	การจัดลำดับเนื้อหาวิชาในแต่ละรายวิชาเรียงตามลำดับความยากง่าย	3.07	0.82	ปานกลาง
2.	รายวิชาในหลักสูตรมีความทันสมัย และสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน	3.16	0.92	ปานกลาง
3.	หลักสูตรกำหนดเวลาในการฝึกภาคปฏิบัติมีความเหมาะสม	3.07	0.86	ปานกลาง
4.	เนื้อหาวิชาที่เรียนสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้จริง	3.22	0.96	ปานกลาง
5.	ผู้เรียนมีความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ตนเองเรียน	3.06	0.92	ปานกลาง
6.	เนื้อหาในแต่ละรายวิชามีการปลูกฝังด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณทางธุรกิจที่สามารถนำไปใช้ในทางปฏิบัติงาน	3.03	0.89	ปานกลาง
รวม		3.10	0.68	ปานกลาง

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์พบว่านักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีระดับปานกลาง 2 ข้อแรก คือ เนื้อหาวิชาที่เรียนสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้จริง ($\bar{X} = 3.22$) และรายวิชาในหลักสูตรมีความทันสมัย และสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ($\bar{X} = 3.16$)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านการวัดและประเมินผล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1.	แบบทดสอบที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนมีความเหมาะสม	3.03	0.84	ปานกลาง
2.	แบบทดสอบที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนตรงกับเนื้อหาที่เรียน	3.12	0.93	ปานกลาง
3.	ผู้สอนมีการชี้แจงเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลแก่ผู้เรียน	2.94	1.20	ปานกลาง
4.	ผู้สอนได้นำวิธีการวัดและประเมินผลหลาย ๆ รูปแบบมาใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียน	3.01	0.94	ปานกลาง
5.	มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลอย่างชัดเจน	3.06	1.11	ปานกลาง
รวม		3.03	0.85	ปานกลาง

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์พบว่านักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านการวัดผลและประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.03$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีระดับปานกลาง 3 ข้อแรก คือ แบบทดสอบที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนตรงกับเนื้อหาที่เรียน ($\bar{X} = 3.12$) มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.06$) และ แบบทดสอบที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.03$)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ด้านผู้เรียน โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านผู้เรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1.	กล้าซักถามผู้สอน ในสิ่งที่ตนไม่เข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียน	3.14	0.86	ปานกลาง
2.	ระยะเวลาในการปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมชั้นเรียน	2.53	1.06	ปานกลาง
3.	เวลาเข้าห้องสมุด หรือศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน	2.92	0.88	ปานกลาง
4.	เศรษฐกิจของครอบครัวส่งผลกระทบในเรื่องค่าใช้จ่ายด้านการเรียน	2.66	1.06	ปานกลาง
5.	มีการรับผิดชอบทางครอบครัว ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียน	2.46	1.06	น้อย
6.	สุขภาพเป็นอุปสรรคต่อการเรียน	2.14	1.00	น้อย
รวม		2.64	0.62	ปานกลาง

จากตาราง 6 ผลการวิเคราะห์พบว่านักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านผู้เรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีระดับปานกลาง 2 ข้อแรก คือ กล้าซักถามผู้สอน ในสิ่งที่ตนไม่เข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียน ($\bar{X} = 3.14$) เวลาเข้าห้องสมุด หรือศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน ($\bar{X} = 2.92$) และข้อที่มีระดับน้อย 2 ข้อ คือ ปัญหาสุขภาพที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน ($\bar{X} = 2.14$) และมีการรับผิดชอบทางครอบครัว ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียน ($\bar{X} = 2.46$)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะ
บริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิค
กรุงเทพฯ ด้านผู้สอน โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านผู้สอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1.	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนการอภิปรายและแสดงความคิดเห็น ภายในชั้นเรียน	3.03	0.83	ปานกลาง
2.	บรรยายชัดเจนทำให้ผู้เรียนมีความรู้ มีความเข้าใจใน สิ่งที่เรียน	3.03	0.92	ปานกลาง
3.	มีทักษะ ความชำนาญในการถ่ายทอดความรู้	2.97	1.00	ปานกลาง
4.	การมีมนุษยสัมพันธ์ของผู้สอน	2.97	1.13	ปานกลาง
5.	ให้ความสนใจใส่ต้อปัญหาการเรียนของผู้เรียนแต่ละ คน	3.10	0.91	ปานกลาง
6.	มีความเข้าใจปัญหาความต้องการและสภาพแวดล้อม ผู้เรียนที่อยู่ในวัยรุ่น	3.04	0.91	ปานกลาง
รวม		3.02	0.75	ปานกลาง

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์พบว่านักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านผู้สอนโดยรวมอยู่ใน
ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.02$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีระดับปานกลาง 2 ข้อแรก คือ ให้
ความเอาใจใส่ต้อปัญหาการเรียนของผู้เรียนแต่ละคน ($\bar{X} = 3.10$) และมีความเข้าใจปัญหาความ
ต้องการและสภาพแวดล้อมผู้เรียนที่อยู่ในวัยรุ่น ($\bar{X} = 3.04$)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1.	ภายในชั้นเรียนมีอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบกับสื่อการสอน เช่น จอรับภาพข้ามศีรษะ เครื่องขยายเสียง ฯลฯ	3.12	0.92	ปานกลาง
2.	สื่อ อุปกรณ์ เครื่องมือสำหรับใช้ประกอบการเรียนการสอนทันสมัย และมีประสิทธิภาพ	3.01	0.90	ปานกลาง
3.	จำนวนสื่อ อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีเพียงพอกับจำนวนของผู้เรียน เช่น เครื่องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์สำนักงาน ฯลฯ	3.22	0.93	ปานกลาง
4.	จัดให้มีสถานที่ที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนได้เก็บอุปกรณ์การเรียน เช่น ตู้ล็อกเกอร์	3.21	1.22	ปานกลาง
5.	ห้องสมุดมีหนังสือ เอกสาร ตำราที่ให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าอย่างเพียงพอ	3.24	1.03	ปานกลาง
6.	การบริการทางการศึกษาอื่น ๆ เช่น ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self Access) , ห้องปฏิบัติการทางด้านภาษา (Sound Lab) เป็นต้น	3.19	0.92	ปานกลาง
รวม		3.16	0.71	ปานกลาง

จากตาราง 8 ผลการวิเคราะห์พบว่านักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.16$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีระดับปานกลาง 3 ข้อแรก คือ ห้องสมุดมีหนังสือ เอกสาร ตำราที่ให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 3.24$) จำนวนสื่อ อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีเพียงพอกับจำนวนของผู้เรียน เช่น เครื่องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์สำนักงาน ฯลฯ ($\bar{X} = 3.22$) จัดให้มีสถานที่ที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนได้เก็บอุปกรณ์การเรียน เช่น ตู้ล็อกเกอร์ ($\bar{X} = 3.21$)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ จำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาที่ศึกษา รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน และอาชีพผู้ปกครอง ดังแสดงในตาราง

ตาราง 9 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน

ปัญหาการเรียนในด้าน	เพศชาย (25)		เพศหญิง (119)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน	3.27	0.72	3.14	0.59	0.99
ด้านหลักสูตร	3.21	0.80	3.10	0.66	0.84
ด้านการวัดผลและประเมินผล	2.96	0.83	3.05	0.86	-0.48
ด้านผู้เรียน	2.78	0.68	2.61	0.60	1.22
ด้านผู้สอน	3.06	0.77	3.02	0.75	0.23
ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก	3.09	0.92	3.18	0.66	-0.56
รวม	3.06	0.58	3.01	0.53	0.40

จากตาราง 9 ผลการวิเคราะห์พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยรวมและรายด้าน

ปัญหาการเรียนในด้าน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.80	0.27	0.70
	ภายในกลุ่ม	140	53.11	0.38	
	รวม	143	53.91		
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	3	1.14	0.38	0.81
	ภายในกลุ่ม	140	65.47	0.47	
	รวม	143	66.61		
ด้านการวัดผลและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	3	0.95	0.32	0.43
	ภายในกลุ่ม	140	103.71	0.74	
	รวม	143	104.66		
ด้านผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.82	0.27	0.72
	ภายในกลุ่ม	140	53.54	0.38	
	รวม	143	54.36		
ด้านผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	3	1.57	0.52	0.92
	ภายในกลุ่ม	140	79.22	0.56	
	รวม	143	80.79		
ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	3	2.13	0.71	1.42
	ภายในกลุ่ม	140	70.06	0.50	
	รวม	143	72.19		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.52	0.17	0.60
	ภายในกลุ่ม	140	40.64	0.29	
	รวม	143	41.16		

จากตาราง 10 ผลการวิเคราะห์พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ จำแนกตาม สาขาวิชาที่ศึกษา โดยรวมและรายด้าน

ปัญหาการเรียนในด้าน	การตลาด (30)		การบัญชี (28)		การเงิน (19)		ระบบสารสนเทศ (40)		การจัดการ (27)	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน	3.04	0.76	3.43	0.58	3.10	0.52	2.98	0.57	3.33	0.47
ด้านหลักสูตร	3.02	0.71	3.26	0.68	3.25	0.58	2.92	0.71	3.18	0.65
ด้านวัดและประเมินผล	2.87	0.87	3.23	0.88	3.22	0.66	2.85	0.88	3.15	0.88
ด้านผู้เรียน	2.49	0.58	2.70	0.71	2.71	0.47	2.52	0.62	2.89	0.58
ด้านผู้สอน	3.06	0.65	3.18	0.67	3.02	0.70	2.85	0.83	3.10	0.84
ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก	3.20	0.59	3.54	0.77	3.06	0.62	2.97	0.77	3.10	0.60
รวม	2.94	0.54	3.22	0.54	3.06	0.40	2.85	0.56	3.12	0.51

จากตาราง 11 ผลการวิเคราะห์พบว่านักศึกษาที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 12 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา โดยรวมและรายด้าน

ปัญหาการเรียนในด้าน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	18	40.21	2.23	1.09
	ภายในกลุ่ม	125	255.54	2.04	
	รวม	143	295.75		
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	20	52.24	2.61	1.31
	ภายในกลุ่ม	123	243.51	1.98	
	รวม	143	295.75		
ด้านการวัดผลและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	19	33.40	1.76	0.83
	ภายในกลุ่ม	124	262.35	2.17	
	รวม	143	295.75		
ด้านผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	17	28.13	1.65	0.78
	ภายในกลุ่ม	126	267.62	2.12	
	รวม	143	295.75		
ด้านผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	20	34.26	1.71	0.81
	ภายในกลุ่ม	123	261.49	2.13	
	รวม	143	295.75		
ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	18	27.31	1.52	0.71
	ภายในกลุ่ม	125	268.44	2.14	
	รวม	143	295.75		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	122	260.08	2.13	1.25
	ภายในกลุ่ม	21	35.67	1.70	
	รวม	143	295.75		

จากตาราง 12 ผลการวิเคราะห์พบว่า นักศึกษาที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 13 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ จำแนกตามรายได้ผู้ปกครอง โดยรวมและรายด้าน

ปัญหาการเรียนในด้าน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.01	0.01	0.02
	ภายในกลุ่ม	141	53.90	0.38	
	รวม	143	53.91		
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	0.05	0.03	0.06
	ภายในกลุ่ม	141	66.56	0.47	
	รวม	143	66.61		
ด้านการวัดผลและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	2	0.44	0.22	0.30
	ภายในกลุ่ม	141	104.22	0.74	
	รวม	143	104.66		
ด้านผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.28	0.64	1.70
	ภายในกลุ่ม	141	53.08	0.38	
	รวม	143	54.36		
ด้านผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.17	0.09	0.15
	ภายในกลุ่ม	141	80.62	0.57	
	รวม	143	80.79		
ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	2	0.23	0.11	0.22
	ภายในกลุ่ม	141	71.96	0.51	
	รวม	143	72.19		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.01	0.00	0.02
	ภายในกลุ่ม	141	41.15	0.29	
	รวม	143	41.16		

จากตาราง 13 ผลการวิเคราะห์พบว่า นักศึกษาที่รายได้ผู้ปกครองต่อเดือนต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 14 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง โดยรวมและรายด้าน

ปัญหาการเรียนในด้าน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	3	2.58	0.86	2.34
	ภายในกลุ่ม	140	51.33	0.37	
	รวม	143	53.91		
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	3	1.52	0.51	1.10
	ภายในกลุ่ม	140	65.09	0.46	
	รวม	143	66.61		
ด้านการวัดผลและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	3	2.08	0.69	0.95
	ภายในกลุ่ม	140	102.58	0.73	
	รวม	143	104.66		
ด้านผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.29	0.10	0.25
	ภายในกลุ่ม	140	54.07	0.39	
	รวม	143	54.36		
ด้านผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	3	2.22	0.74	1.32
	ภายในกลุ่ม	140	78.57	0.56	
	รวม	143	80.79		
ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	3	1.84	0.62	1.22
	ภายในกลุ่ม	140	70.35	0.50	
	รวม	143	72.19		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.85	0.28	0.99
	ภายในกลุ่ม	140	40.31	0.29	
	รวม	143	41.16		

จากตาราง 14 ผลการวิเคราะห์พบว่า นักศึกษาที่อาชีพผู้ปกครองต่างกันมีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 สรุปข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาการเรียนที่มีต่อสาขาวิชาที่ศึกษา
โดยมีนักศึกษาตอบแบบสอบถามจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 49.30

ตาราง 15 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาการเรียนที่มีต่อสาขาวิชาที่ศึกษา

ข้อ	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
	ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน	
1	ควรจัดรายวิชาให้เหมาะสมกับเวลาในแต่ละวัน	3
2	มีกิจกรรมในการเรียนการสอนให้มากกว่านี้	2
	ด้านหลักสูตร	
1	วิชาเลือกเสรีควรให้มีการเลือกเอง	4
2	ควรจัดลำดับเนื้อหาวิชาจากง่ายไปหายาก	6
3	เนื้อหาวิชาเรียนยากเกินไป	13
4	พัฒนานาหลักสูตรให้ทันสมัย	6
	ด้านการวัดและประเมินผล	
1	เกณฑ์ในการประเมินผลสูงเกินไป	3
2	ไม่มั่นใจในเกณฑ์การวัดและประเมินผล	4
3	การวัดผลไม่ตรงกับความเป็นจริง	2
	ด้านผู้เรียน	
1	ตั้งใจเรียนให้มากขึ้น	23
2	ควรมีแหล่งเงินทุนสำหรับนักศึกษาที่มีปัญหาทางการเงิน	2
	ด้านผู้สอน	
1	อาจารย์สอนเร็วและไม่เข้าใจ	23
2	การสอนไม่ตรงกับจุดประสงค์รายวิชา	2
3	อธิบายและตอบคำถามไม่ชัดเจน	2
4	เวลาสอนขอใช้อารมณ์	6
5	ควรมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้เรียนเพิ่มขึ้น	5
	ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก	
1	สื่อ – อุปกรณ์การเรียนไม่เพียงพอ	30
2	อุปกรณ์การเรียนไม่ทันสมัย	8
3	สื่อ – อุปกรณ์การเรียนไม่พร้อมใช้งาน	14

ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน

นักศึกษามีปัญหาและข้อเสนอแนะมากที่สุด คือ ควรจัดรายวิชาให้เหมาะสมกับเวลาในแต่ละวัน รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เพิ่มมากขึ้น

ด้านหลักสูตร

นักศึกษามีปัญหาและข้อเสนอแนะมากที่สุด คือ เนื้อหารายวิชายากเกินไป รองลงมาคือ ควรพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย ควรจัดลำดับเนื้อหาวิชาจากง่ายไปหายาก และวิชาเลือกเสรีควรให้มีการเลือกเอง

ด้านการวัดและประเมินผล

นักศึกษามีปัญหาและข้อเสนอแนะมากที่สุด คือ ไม่มั่นใจในเกณฑ์การวัดและประเมินผล รองลงมาคือ เกณฑ์ในการประเมินผลสูงเกินไป และการวัดผลไม่ตรงกับความเป็นจริง

ด้านผู้เรียน

นักศึกษามีปัญหาและข้อเสนอแนะมากที่สุด คือ นักศึกษาควรตั้งใจเรียนให้มากขึ้น รองลงมาคือ ควรมีแหล่งเงินทุนสำหรับนักศึกษาที่มีปัญหาทางการเงิน

ด้านผู้สอน

นักศึกษามีปัญหาและข้อเสนอแนะมากที่สุด คือ อาจารย์สอนเร็วและไม่เข้าใจ รองลงมาคือ เวลาสอนชอบใช้อารมณ์ ควรมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้เรียนเพิ่มขึ้น การสอนไม่ตรงกับจุดประสงค์ รายวิชา อธิบายและตอบคำถามไม่ชัดเจน

ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก

นักศึกษามีปัญหาและข้อเสนอแนะมากที่สุด คือ สื่อ – อุปกรณ์การเรียนไม่เพียงพอ รองลงมาคือ สื่อ – อุปกรณ์การเรียนไม่พร้อมใช้งาน อุปกรณ์การเรียนไม่ทันสมัย

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ จำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาที่ศึกษา รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน และอาชีพผู้ปกครอง
3. เพื่อรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ จะเป็นแนวทางแก่ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน และบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาวางแผนพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาปรับปรุงแก้ไข และจัดบริการต่าง ๆ ในกระบวนการเรียนการสอนของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการเงิน สาขาวิชาระบบสารสนเทศ สาขาวิชาการจัดการ จำนวน 144 คน ได้รับแบบสอบถามคืนมา 144 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้ทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการเงิน สาขาวิชาระบบสารสนเทศ และสาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 144 คน ได้รับแบบสอบถามคืนมา 144 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา จำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาที่ศึกษา รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน และอาชีพผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 สอบถามปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ รวม 6 ด้าน คือ ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้ (ยุทธ ไกยวรรณ, 2544 : 25)

ระดับมากที่สุด	5	คะแนน
ระดับมาก	4	คะแนน
ระดับปานกลาง	3	คะแนน
ระดับน้อย	2	คะแนน
ระดับน้อยที่สุด	1	คะแนน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่เป็นข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ต่อสาขาวิชาที่ศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ติดต่ออาจารย์ที่ควบคุมนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 เพื่อขอความร่วมมืออนุญาตให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม (ใช้เวลาประมาณ 2 สัปดาห์) และชี้แจงให้นักศึกษาเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการตอบ และอธิบายวิธีตอบแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยกระทำการประมวลผลข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window (version 11.5) โดยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. การแสดงข้อมูลส่วนตัวนักศึกษา โดยคำนวณค่าความถี่และค่าร้อยละ

2. ข้อมูลปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายดังคะแนน ต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีปัญหาการเรียนในระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีปัญหาการเรียนในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีปัญหาการเรียนในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีปัญหาการเรียนในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีปัญหาการเรียนในระดับมากที่สุด

3. วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัญหาของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ จำแนกตามเพศ สาขาวิชาที่ศึกษา ใช้การทดสอบ $t - test$

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัญหาของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน อาชีพผู้ปกครอง เป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่าง 2 กลุ่มขึ้นไป ใช้การทดสอบค่า $F - test$ เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของนิวแมนคูลล์ (ยุทธ ไกยวรรณ. 2544 : 154)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ในด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผล ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก สรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ปัญหาการเรียนโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1.1 ด้านวิธีการเรียนการสอน ปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีระดับปานกลาง 3 ข้อแรก คือ ผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบบรรยายเป็นหลัก งานที่ผู้สอนมอบหมายให้ศึกษาค้นคว้านอกชั้นเรียนมีปริมาณเหมาะสม และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับระดับสติปัญญา ความสามารถของผู้เรียน

1.2 ด้านหลักสูตร ปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีระดับปานกลาง 2 ข้อแรก คือ เนื้อหาวิชาที่เรียนสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้จริง และรายวิชาในหลักสูตรมีความทันสมัย และสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

1.3 ด้านการวัดและประเมินผล ปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีระดับปานกลาง 3 ข้อแรก คือ แบบทดสอบที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียน

ตรงกับเนื้อหาที่เรียน มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลอย่างชัดเจน และแบบทดสอบที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนมีความเหมาะสม

1.4 ด้านผู้เรียน ปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีระดับปานกลาง 2 ข้อแรก คือ กล้าซักถามในสิ่งที่ตนไม่เข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียน เวลาเข้าห้องสมุดหรือศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน ข้อที่มีระดับน้อย 2 ข้อ คือ ปัญหาสุขภาพที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน และมีภาระรับผิดชอบทางครอบครัว ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียน

1.5 ด้านผู้สอน ปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีระดับปานกลาง 2 ข้อแรก คือ ให้ความเอาใจใส่ต่อปัญหาการเรียนของผู้เรียนแต่ละคน และมีความเข้าใจปัญหาความต้องการและสภาพแวดล้อมผู้เรียนที่อยู่ในวัยรุ่น

1.6 ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีระดับปานกลาง 3 ข้อแรก คือ ห้องสมุดมีหนังสือเอกสาร ตำราที่ให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าอย่างเพียงพอ จำนวนสื่อ อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีเพียงพอกับจำนวนของผู้เรียน เช่น เครื่องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์อุปกรณ์สำนักงาน ฯลฯ และจัดให้มีสถานที่ที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนได้เก็บอุปกรณ์การเรียน เช่น ตู้ล็อกเกอร์

2. จากผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ จำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาที่ศึกษา รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน และอาชีพผู้ปกครอง ปรากฏผลดังนี้

2.1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.2 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.3 นักศึกษาที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาต่างกันมีปัญหาการเรียนโดยรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า นักศึกษาที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาต่างกันมีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.4 นักศึกษาที่มีรายได้ผู้ปกครองต่างกันมีปัญหาการเรียนโดยรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า นักศึกษาที่มีรายได้ผู้ปกครองต่างกันมีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.5 นักศึกษาที่มีอาชีพผู้ปกครองต่างก็มีปัญหาการเรียนโดยรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า นักศึกษาที่มีอาชีพผู้ปกครองต่างก็มีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. ผลจากการศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน นักศึกษามีปัญหาในการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ผู้สอนยังใช้วิธีการสอนแบบบรรยายเป็นหลัก ทำให้ไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา อีกทั้งอาจารย์ผู้สอนยังไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับระดับสติปัญญา ความสามารถของผู้เรียน รวมถึงงานที่อาจารย์ผู้สอนมอบหมายให้นักศึกษา ค้นคว้า นอกชั้นเรียนมีปริมาณยังไม่เหมาะสมเท่าที่ควร ดังนั้นอาจารย์ผู้สอน ควรมีการเลือกใช้กลวิธีที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจเรียน โดยการจัดสภาพการเรียนการสอน การใช้สื่อ-อุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย และการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ทั้งภายในและภายนอกชั้นเรียนให้สอดคล้องกัน เพื่อให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ และเกิดทักษะได้ง่ายยิ่งขึ้น ซึ่งจะสอดคล้องกับทัศนีย์ พิศาลรัตนคุณ (2539 : 57) ที่ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนิสิตปริญญาโท สาขาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ปัญหาการเรียนด้านวิธีการจัดการเรียนการสอนของนิสิตปริญญาโท สาขาการศึกษาผู้ใหญ่ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

1.2 ด้านหลักสูตร นักศึกษามีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลักสูตรที่ใช้อยู่ในปัจจุบันเป็นหลักสูตรที่จัดขึ้น โดยคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน และตลาดแรงงานเป็นสำคัญ และหลักสูตรที่จัดให้เรียนส่วนใหญ่ทางสาขาวิชาจะจัดรายวิชาให้เอง นิสิตไม่สามารถเลือกเรียนในรายวิชาต่าง ๆ ตามความสนใจได้ และอาจเป็นไปได้ที่ นิสิตยังไม่เข้าใจลักษณะโครงสร้าง และเนื้อหาวิชาที่ลงทะเบียนเรียน ซึ่งจะสอดคล้องกับการวิจัยของรัชต์ธานี ชัชวาลปริธา (2523 : 62) พบว่าปัญหาการเรียนของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ ประสบปัญหาหลักสูตรไม่เหมาะสม ยังขาดงบประมาณและขาดการประสานงานระหว่างอาจารย์และนิสิต ดังนั้นหากมีการจัดเนื้อหาวิชาที่เรียนที่สามารถจะนำไปใช้ในการปฏิบัติ งานได้จริง และรายวิชาในหลักสูตรมีความทันสมัย และสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันแล้ว จะทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ได้ง่าย ซึ่งจะสอดคล้องกับสังัด อุทรานันท์ (2529 : 70) ได้กล่าวว่า เนื้อหา วิชาที่สอน จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ของการสอนที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้นการเลือกเนื้อหาสาระวิชาที่นำมาสอนจริงจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงความยากง่ายให้พอเหมาะกับความสามารถของผู้เรียน และต้องมีความต่อเนื่องกับความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียนด้วย ถ้าเนื้อหาสาระที่นำมาสอนมีความง่าย

เกินไปผู้เรียน ก็ไม่เกิดการเรียนรู้แต่อย่างใด แต่ในทางตรงกันข้ามหากเนื้อหาสาระที่นำมาสอนมีความยากจนเกินไปหรือไม่มีความต่อเนื่องกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน เนื้อหานั้นจะเป็นอุปสรรคที่ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้ให้เข้าใจได้ นอกจากนี้ พะยอม วงศ์สารศรี (2529 : 3) ได้กล่าวว่าการบริหารงานในสถานศึกษาเป็นหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ต้องรับผิดชอบให้ผู้เรียนในสถานศึกษานั้นมีความรู้ความสามารถตามหลักสูตร เมื่อผู้เรียนจบหลักสูตรบริหารธุรกิจแล้วจะทำให้เกิดการพัฒนาด้าน พัฒนาอาชีพ และพัฒนาสังคม กล่าวได้ว่าผู้เรียนสามารถเป็นที่พึ่งตนเองและพึ่งของครอบครัวได้สรุปได้ว่าหลักสูตร บริหารธุรกิจมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอน บัณฑิตที่จบการศึกษาและออกไปประกอบอาชีพในองค์กรธุรกิจ และอุตสาหกรรมจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับหลักสูตรที่สถานศึกษากำหนดขึ้น นอกจากนั้นหลักสูตรที่ดีจะต้องพัฒนาให้นักศึกษาเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และปฏิบัติงานในอาชีพในแขนงวิชาที่ศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

1.3 ด้านการวัดและประเมินผล นักศึกษามีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ อาจารย์ผู้สอนยังไม่เข้าใจถึงความต้องการที่แท้จริงในการที่จะให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของการสอน รวมทั้งยังขาดความใกล้ชิด และปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนตลอดเวลา ทำให้ไม่สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนอย่างละเอียดซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการประเมินผลได้อย่างถูกต้องและยุติธรรมที่สุด ปัญหาที่พบคือ แบบทดสอบที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนไม่ค่อยตรงกับเนื้อหาที่เรียน มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลไม่ค่อยชัดเจน อีกทั้งแบบทดสอบที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนยังไม่เหมาะสมเท่าที่ควร ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนควรมีการวัดและประเมินผลอย่างเป็นระบบและมีความต่อเนื่อง รวมทั้งอาจารย์ผู้สอนควรมีการชี้แจงรายละเอียดของเกณฑ์ที่ใช้วัดและประเมินผลแก่ผู้เรียนทุกครั้ง อีกทั้งควรมีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายรูปแบบขึ้น ซึ่งอาจจะทำให้มีปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำลง ซึ่งจะสอดคล้องกับกรมวิชาการ (2535 : 1) กล่าวถึงการประเมินผล หมายถึง กระบวนการตรวจสอบการทำงานทั้งในช่วงขณะที่กำลังทำและช่วงเวลาที่งานเสร็จสิ้นลงแล้ว เพื่อหาข้อสรุปว่า งานที่ทำนั้น ได้รับความสำเร็จตามความคาดหวังและจะมีแนวทางแก้ไขอย่างไร เพื่อให้การทำงานเกิดความ สำเร็จหรือใกล้เคียงความคาดหวังมากที่สุด

1.4 ด้านผู้เรียน นักศึกษามีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษายังไม่กล้าซักถามผู้สอนในสิ่งที่ตนไม่เข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา ซึ่งตัวนักศึกษาเองอาจยังขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่กล้าแสดงออก หรือกลัวอาจารย์ผู้สอนมากเกินไป ซึ่งจะสอดคล้องกับพรศรีโรจน์เมธี (2540 : 24) ได้สรุปว่า ผู้เรียนนั้นจะต้องปฏิบัติตามหน้าที่ของตน คือ ความมีวินัยและความรับผิดชอบต่อตนเอง ประกอบด้วย ความรับผิดชอบต่อตนเอง เช่น หน้าที่ ตั้งใจจริงในการปฏิบัติหน้าที่ ปฏิบัติตนไปสู่ความเป็นพลเมืองดี การศึกษาเป็นส่วนสำคัญโดยการส่งเสริมและปลูกฝังระเบียบวินัยให้แก่คน

ในชาติ การยอมรับเหตุผล กล้าแสดงออก กล้ารับผิดชอบ ยับยั้งชั่งใจและมีมโนธรรม ทั้งยังต้องมีความรับผิดชอบต่องาน เช่น ช่วยเสริมสร้างความสงบสุขในสังคม การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การวางตัวอย่างให้เกิดประโยชน์ซึ่งกันและกัน ความอดทน อดกลั้น สงบเสงี่ยม รวมทั้งผู้เรียนไม่มีเวลาเข้าสู่ชุดหรือศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน ซึ่งจะสอดคล้องกับปรัชญาของ ชัยวาลย์ปรีชา (2523) กล่าวว่า ปัญหาการเรียนของนิสิตนักศึกษายังขาดการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม และไม่ได้รับความสะดวก นอกจากนั้นยังขาดแหล่งค้นคว้า เนื่องจากห้องสมุดมีหนังสือ เอกสาร วารสารทางพลศึกษา และวิชาการทั่วไปน้อย

1.5 ด้านผู้สอน นักศึกษามีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้สอนให้ความสนใจต่อปัญหาการเรียนของแต่ละคนยังไม่เต็มที่ อีกทั้งผู้สอนยังไม่เข้าใจปัญหาความต้องการและสภาพแวดล้อมผู้เรียนที่อยู่ในวัยรุ่นด้วย ซึ่งจะสอดคล้องกับที่ เงินประยูร (2526 : 14) ให้หลักการว่า ครูที่ดีต้องประกอบด้วยลักษณะดังนี้ มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความเข้าใจธรรมชาติตามวัยของเด็ก รู้จักกำหนดขอบเขต วางแผนและเตรียมการสอน รู้จักวางตน ปรับปรุงบุคลิกภาพ ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ตลอดจนยอมรับนโยบายของผู้บริหาร รู้จักประกอบการสอน 4 ประการ คือ สอนทำไม สอนอะไร สอนอย่างไร สอนแล้วได้ผลเท่าใด

1.6 ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะห้องสมุดมีหนังสือ เอกสาร ตำราที่ให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าไม่เพียงพอ จำนวนสื่ออุปกรณ์ ประกอบการเรียนการสอนไม่เพียงพอกับจำนวนของผู้เรียน รวมทั้งการจัดให้มีสถานที่ที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนได้เก็บอุปกรณ์การเรียนยังไม่เหมาะสมเท่าที่ควร ซึ่งอาจเป็นเพราะจำนวนนักศึกษาที่เข้ารับการศึกษามีจำนวนมาก จึงทำให้ความพร้อมเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ ซึ่งอาจจะส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาได้ ดังนั้นหากสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก มีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา ก็จะสามารถทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่าย และมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งจะสอดคล้องกับกิดานันท์ มลิทอง (2538 : 83) ให้ความหมายว่า สื่อการเรียนการสอนจะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอน ดังต่อไปนี้ เป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนได้ง่ายขึ้น สื่อจะช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจให้กับผู้เรียน ทำให้เกิดความสนุกสนานและไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน การใช้สื่อจะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตรงกัน และเกิดประสบการณ์ร่วมกันในวิชาที่เรียนนั้น ช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น

2. การเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ จำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาที่ศึกษา รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน และอาชีพผู้ปกครอง เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ดังนี้

2.1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงที่เข้ามาเรียนคณะบริหารธุรกิจ เป็นผู้ที่มีความสนใจและต้องการจะมีความรู้และทักษะวิชาชีพ เพื่อนำความรู้ที่ได้รับไปใช้เป็นแนวทางในการประกอบอาชีพ หรือเพื่อพัฒนาอาชีพที่ทำอยู่ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จากพื้นฐานความต้องการและความรู้สึกนึกคิดที่คล้ายคลึงกัน เมื่อได้มาเรียนในสถาบันเดียวกัน ได้รับการถ่ายทอดความรู้จากอาจารย์ผู้สอนในลักษณะเดียวกัน และอยู่ในสภาพแวดล้อมเดียวกัน ย่อมทำให้นักศึกษาเหล่านี้เกิดความคิดในแนวเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของจิตตชา นิลดำ (2542 : 65) ที่ศึกษาปัญหาการเรียนของนิสิตปริญญาตรีภาคสมทบ หลักสูตรบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่าปัญหาการเรียนของนิสิตชายและนิสิตหญิงโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง หรือต่ำ จะเป็นผู้ที่มีความตั้งใจในการเรียน ทบทวน ฝึกฝนปฏิบัติ มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย และแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอเหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของรัตนา ประเสริฐศรี (2543 : 67) ที่ศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน พบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

2.3 นักศึกษาที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่เรียนสาขาการตลาด สาขาการบัญชี สาขาการเงิน สาขาระบบสารสนเทศ และสาขาการจัดการ ต่างก็เป็นนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจเหมือนกัน ซึ่งมีความสนใจและต้องการที่จะมีความรู้และทักษะวิชาชีพ เพื่อนำความรู้ที่ได้รับไปใช้เป็นแนวทางในการประกอบอาชีพ หรือเพื่อพัฒนาอาชีพที่ทำอยู่ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับกวี วงศ์พุด (2541 : 36) ได้กล่าวว่า ในปัจจุบันการเรียนบัญชีได้จะต้องมีทักษะ ต้องอาศัยประสบการณ์ และความชำนาญประกอบกันด้วย

2.4 นักศึกษาที่รายได้ผู้ปกครองต่อเดือนต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ไม่ว่าผู้ปกครองจะมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในระดับใดก็ตาม ปัญหาการเรียนจะไม่แตกต่างกัน เนื่องจากการเรียนคณะบริหารธุรกิจ อาศัยสติปัญญา ความตั้งใจเรียน ดำเนินการเรียนค่าใช้จ่ายในการเรียน เช่น อุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้มีราคาไม่แพงเหมือนช่างอุตสาหกรรม จึงทำให้นักศึกษามีปัญหาการเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับรัตนา ประเสริฐศรี (2543 : 67) ที่ศึกษาปัญหาการเรียนของ

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน พบว่า นักศึกษาที่รายได้ผู้ปกครองต่อเดือนต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

2.5 นักศึกษาที่อาชีพผู้ปกครองต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ไม่ว่าจะผู้ปกครองจะมีอาชีพอะไรก็ตาม ปัญหาการเรียนจะไม่แตกต่างกันเพราะนักศึกษาทุกคนจะตั้งใจเรียน เพื่อให้มีความรู้และทักษะอาชีพ เพื่อนำความรู้ที่ได้รับไปใช้เป็นแนวทางในการประกอบอาชีพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากการศึกษาปัญหาการเรียนด้านผู้เรียน พบว่า ข้อที่เป็นปัญหามาก คือ ผู้เรียนไม่กล้าซักถามอาจารย์ผู้สอนในสิ่งที่ตนไม่เข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนควรสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองกับผู้เรียน ซึ่งอาจจะช่วยให้ผู้เรียนลดความกลัว ความตึงเครียด และมีความกล้าซักถามอาจารย์ผู้สอนเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้เรียนควรสร้างความกล้าที่จะแสดงออกในสิ่งที่ตนไม่เข้าใจ และควรตั้งใจเรียนให้มากยิ่งขึ้น

2. อาจารย์ผู้สอนควรมีการจัดการเรียนการสอนให้น่าสนใจขึ้นและสร้างความเป็นกันเองระหว่างผู้เรียนและผู้สอน โดยอาจมีการเพิ่มกิจกรรมที่สร้างสัมพันธไมตรีที่ดีกับผู้เรียนให้มากขึ้น โดยให้มีการศึกษาจากสภาพความเป็นจริง หรือการกำหนดบทบาทสมมติขึ้นให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่เรียน

3. หัวหน้าคณะบริหารธุรกิจ ควรมีการจัดการอบรม หรือสัมมนาที่เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลิกภาพให้แก่ผู้เรียน

2. จากการศึกษาปัญหาการเรียนด้านผู้สอน พบว่า ข้อที่เป็นปัญหามาก คือ อาจารย์ผู้สอนยังให้ความสนใจต่อปัญหาการเรียนของผู้เรียนแต่ละคนน้อยเกินไป จึงอาจทำให้เกิดช่องว่างระหว่างผู้เรียนและผู้สอนขึ้นได้ อีกทั้งอาจารย์ผู้สอนยังสอนไม่ตรงกับจุดประสงค์รายวิชา หรือสอนเร็ว ทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจ และไม่สนใจเรียน ดังนั้น อาจารย์ผู้สอนควรให้ความเป็นกันเองแก่ผู้เรียนมากขึ้น และควรสอดส่องดูแลผู้เรียนอย่างทั่วถึง

ข้อเสนอแนะ

1. อาจารย์ที่ปรึกษา ควรมีการสละเวลาความเป็นส่วนตัว เพื่อให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียน รวมถึงควรมีการสอบถามสารทุกข์สุกดิบของนักศึกษาในที่ปรึกษา เพื่อจะได้ทราบข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และปัญหาการเรียนของผู้เรียนด้วย

2. อาจารย์ผู้สอนควรให้คำปรึกษาทางด้านวิชาการแก่ผู้เรียน อีกทั้งควรสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีแก่ผู้เรียน ทั้งภายในและภายนอกชั้นเรียน ทั้งนี้เพื่อเป็นการลดปัญหาการเกิดช่องว่างระหว่างอาจารย์ผู้สอนและผู้เรียนได้

3. หัวหน้าคณะบริหารธุรกิจ ควรมีการจัดการประเมินการสอนของผู้สอนในทุกภาคการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อจะได้มีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากอาจารย์ผู้สอน และเมื่อได้ผลจากการประเมินการสอนในทุกสาขาวิชา ควรมีการนำเสนอต่อผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

3. จากการศึกษาปัญหาการเรียนด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน พบว่า ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ ผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบบรรยายเป็นหลัก จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่ดึงดูดความสนใจ ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น ประกอบกับควรมีการใช้สื่อ – อุปกรณ์ ประกอบการจัดการเรียนการสอน เพื่อสร้างความสนใจ และดึงดูดใจผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งการจัดรายวิชาเรียนในแต่ละวันยังไม่เหมาะสมเท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะ

1. อาจารย์ผู้สอนควรมีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในส่วนของการใช้สื่อ-อุปกรณ์ ประกอบการเรียนการสอนที่ทันสมัยเพิ่มมากขึ้น

2. หัวหน้าสาขาวิชาควรพิจารณาการจัดรายวิชาเรียนในแต่ละวันให้มีความเหมาะสมกับเวลาให้มากขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ และมีทักษะทางด้านวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

3. หัวหน้าคณะบริหารธุรกิจควรจัดให้มีการฝึกอบรม หรือสัมมนาเกี่ยวกับการพัฒนาการใช้สื่อ-อุปกรณ์การเรียนการสอนแก่อาจารย์ผู้สอนทุกท่าน

4. จากการศึกษาปัญหาการเรียนการวัดและประเมินผล พบว่า ข้อที่เป็นปัญหามาก คือ แบบทดสอบที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนไม่ค่อยตรงกับเนื้อหาวิชา รวมถึงเกณฑ์ในการประเมินผลสูงเกินไป การวัดและประเมินผลไม่เที่ยงตรง หรือไม่ยุติธรรมเท่าที่ควร ดังนั้นควรมีการจัดให้มีการประชุมอาจารย์ผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องในด้านการวัดและประเมินผล เพื่อศึกษาว่าหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ใช้มีข้อบกพร่องอย่างไรบ้าง ที่จะต้องแก้ไขหรือปรับปรุงให้ทันสมัยขึ้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจในหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติไปในแนวทางเดียวกัน

ข้อเสนอแนะ

1. อาจารย์ผู้สอนควรมีการศึกษาระเบียบของเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลของผู้เรียนซึ่งจะต้องมีความยุติธรรม เที่ยงตรง และสามารถตรวจสอบได้

2. หัวหน้าคณะบริหารธุรกิจควรมีการประชุมชี้แจงแก่อาจารย์ผู้สอนถึงเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลที่ดี เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพมากที่สุด

5. จากการศึกษาปัญหาการเรียนด้านหลักสูตร พบว่าข้อที่เป็นปัญหามาก คือ เนื้อหาวิชาที่เรียนไม่สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้จริง และรายวิชาในหลักสูตรไม่ทันสมัยไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน อีกทั้งในวิชาที่เลือกเสรี ควรให้นักศึกษาได้เลือกเอง และควรจัดลำดับเนื้อหา วิชาจากง่ายไปหายาก ดังนั้นผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรมีการพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรให้มีความทันสมัย และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และควรดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทันกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เศรษฐกิจ และสังคม นอกจากนั้น ควรมีการประชุม สัมมนาผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอน ให้มีความรู้ความเข้าใจให้ตรงกับเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการจัดทำหลักสูตร

ข้อเสนอแนะ

1. หัวหน้าสาขาวิชาควรมีการพิจารณารายวิชาถึงลำดับความยากง่ายของเนื้อหาวิชา และความสามารถในการนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงของผู้เรียนในอนาคต รวมทั้งความทันสมัยทันยุคทันเหตุการณ์ของรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษาด้วย

2. หัวหน้าคณะบริหารธุรกิจควรสนับสนุนการจัดเนื้อหาหลักสูตรที่ทันสมัย และควรให้สนับสนุนให้ร่วมมือกับภาคเอกชน เพื่อฝึกปฏิบัติงานจริง หรือมีการศึกษาดูงานของภาครัฐและเอกชน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์แก่ตัวผู้เรียนโดยตรง

6. จากการศึกษาปัญหาการเรียนด้านสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ข้อที่เป็นปัญหามาก คือ ห้องสมุดมีหนังสือ เอกสาร ตำราที่ให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าไม่เพียงพอ อีกทั้งสื่อ-อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน และอยู่ในสภาพที่ไม่พร้อมใช้งานได้ ดังนั้น ควรดำเนินการจัดหา และบริการสิ่งอำนวยความสะดวกให้สอดคล้องกับความต้องการ ของนักศึกษา ทั้งนี้ผู้บริหารอาจต้องจัดสรรงบประมาณเพื่อเตรียมการจัดซื้อสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และควรมีการจัดสรรงบประมาณที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการดูแล รักษา ตลอดจนการแก้ไข ซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี และมีประสิทธิภาพอยู่ตลอดเวลา

ข้อเสนอแนะ

1. หัวหน้าสาขาวิชา ควรมีการตรวจสอบความพร้อมของสื่อ-อุปกรณ์การเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน

2. หัวหน้าคณะบริหารธุรกิจควรมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการจัดซื้อสื่อ-อุปกรณ์การเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการและความจำเป็นของสาขาวิชาต่าง ๆ ในคณะบริหารธุรกิจ และควรมีการจัดสรรงบประมาณสำหรับการซ่อมแซม แก้ไข สื่อ-อุปกรณ์การเรียนการสอนให้สามารถใช้งานได้ดียิ่งขึ้น

3. ผู้บริหารสถานศึกษา ควรมีการประชุมเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษาอย่าง

จริงจัง และอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งควรมีการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอกับความต้องการในการพัฒนาด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนเพิ่มเติม ในเรื่องของความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาในการจัดการเรียนการสอน เพราะผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน เป็นบุคคลที่จะพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนได้ดีที่สุด และเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะส่งผลให้มีการปรับปรุง แก้ไข การจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น เพื่อให้สถาบันสามารถที่จะก้าวเป็นผู้นำทางการศึกษาได้ในอนาคตต่อไป

2. ควรมีการศึกษาวิจัยประเมินผล และติดตามคุณภาพของนักศึกษาที่จบการศึกษไปแล้ว อย่างต่อเนื่อง เพื่อทราบข้อบกพร่อง จุดอ่อนของหลักสูตร และหาแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุงหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสม และทันสมัย ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2535). *การพัฒนาศักยภาพครู*. เอกสารประชาสัมพันธ์เพื่อการปฏิรูปการศึกษา
วิชาการ. 1 (17) : 3.
- กรมอาชีวศึกษา. (2537). *ก้าวไปกับแผนฯ 8 กรมอาชีวศึกษา*. กรุงเทพฯ : กองแผนงาน กรมฯ.
- กวี วงศ์พุด. (2541, กุมภาพันธ์ – มีนาคม). ในยุคภาวะเศรษฐกิจตกต่ำนักบัญชีควรปรับตัวอย่างไร
ดี. *วารสารเพิ่มผลผลิต*. 37 (1) : 36 – 44.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2536). *เทคโนโลยีการศึกษาร่วมสมัย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัทเอ็ดสัน
เพรสโปรดักส์ จำกัด.
- กิติมา ปรีดีติติก. (2532). *การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : อักษรพัฒนา.
- แก้วใจ นิราช. (2542). *การศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ หลักสูตรการศึกษานอก
โรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ในเขตภาคตะวันออก*.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- จารึก ชุกติติกุล. (2520). *โปรแกรมการพัฒนาศมรรถภาพความเป็นครู*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
บำรุงนุกุลกิจ.
- จิตตชา นิลดำ. (2542). *ปัญหาในการเรียนของนิสิตปริญญาตรีภาคสมทบ หลักสูตรบริหารธุรกิจ
(ต่อเนื่อง 2 ปี)*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2520). *ระบบสื่อการสอน*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชวาล แพรัตนกุล. (2526). *เทคนิคการวัดผล*. พิมพ์ครั้งที่ 5. พระนคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- เดิมศักดิ์ คทวนิช. (2540). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนและวิธีเผชิญปัญหาทางการเรียนของ
นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล*. ปริญญาานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทองคุณ หงส์พันธุ์. (2524). *ทัศนพื้นฐานและปัจจัยการเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษา
วิทยาลัยครูบุรีรัมย์*. รายงานการวิจัย. บุรีรัมย์ : ถ่ายเอกสาร.
- ทัศนีย์ พิศาลรัตนคุณ. (2539). *ปัญหาการเรียนของนิสิตปริญญาโท เอกการศึกษานอก
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อึ้ง บัวศรี. (2532). *ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบและการพัฒนา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว.

- นที เงินประยูร. (2526). ทำอย่างไรครูจึงจะสอนดี. วารสารการศึกษา. 7(7) : 14.
- นวพร ธนวัฒน์. (2536). ปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพระยะสั้นในคณะสังคมศาสตร์
วิทยาลัยสารพัดช่างเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2544). การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญมี ประสมทรัพย์. (2539). ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
สาขาวิชาการบัญชี ของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.
ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. (2521). การวัดและประเมินผลการศึกษา. ทฤษฎีและการประยุกต์.
ประจักษ์ ศรีวัฒนพงศ์. (2535). การติดตามผลหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยี
การศึกษา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พงศ์ หรดาล. (2532). การวางแผนการสอนอุตสาหกรรมศึกษาเชิงระบบ. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครู
พระนคร.
- พยอม วงศ์สารศรี. (2529). การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : พรวนการพิมพ์.
- พรศรี โรจน์เมธี. (2542). ปัญหาการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิสิฐ เมธาภัทร และธีระพล เมธิกุล. (2531). ยุทธวิธีการเรียนการสอนวิชาเทคนิค. เอกสาร
ประกอบการสอน. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ.
- เพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม. (2533). พื้นฐานทางสังคมวิทยาและเศรษฐศาสตร์ของการศึกษา. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2524). หลักและวิธีการสอนระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ภิญโญ สารร. (2526). หลักการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- มนัส ศรีกัลยา. (2533). ปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นโรงเรียนสารพัดช่างเขต
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เมธี ปิณฑนนท์. (2531). การบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
ไอ.เอส. พรินติ้งเฮาส์.
- ยุทธ ไกยวรรณ. (2544). สถิติสำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ : พระนครแกรนด์วิว.

- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- รัตนา ประเสริฐศรี. (2543). ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพาณิชยการเชตุพน. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รุจิร ภูสาร. (2531). ปัญหาการเรียนในระดับอุดมศึกษาและแนวทางแก้ไขในโครงการสัมมนาทางวิชาการ. ศูนย์เสริมสร้างทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- รุ่ง แก้วแดง. (2543). ปฏิวัติการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มติชน.
- รัชต์ธานี ชัชวาลย์ปรีชา. (2523). ปัญหาการเรียนของนิสิตวิชาเอกพลศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ. กรุงเทพฯ.
- ละเมียด ลิมอักษร. (2528). วิชาครูตอน 2. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ ปทุมธานี : วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์.
- ลาวัญญ์ จักรานูวัฒน์. (2540). ความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาปริญญาโท ภาคพิเศษ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (M.B.A.) สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร ต่อการจัดการศึกษาภาคพิเศษ. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2536). หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2520). การวัดผลการศึกษาและสถิติเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : การพิมพ์ไชยวัฒน์.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2530). งานบุคลากรนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาสนา ขาวหา. (2522). เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : อักษรสยามการพิมพ์.
- ศิริลดา คำทา. (2545). ปัญหาการเรียนของนักเรียนสาขาพาณิชยการ (การขาย) วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สดไธ นิยมจันทร์. (2541). การศึกษาปัญหาด้านการเรียน ส่วนตัว และสังคม และวิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมจิตร ยิ่งยงดำรงฤทธิ์. (2540). การศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น แผนกวิชาเครื่องยนต์ วิทยาลัยสารพัดช่างในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สมสุข ธีระพิจิตร. (2538). "ลักษณะนิสิตนักศึกษา". เอกสารการประชุมสัมมนา เรื่อง การพัฒนา
งานแนะแนวเพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษา. หน้า 144 – 156. กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2524). *การประเมินผลโครงการประชุมหลักการและการประยุกต์ใช้*.
กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สัจด์ อุทวานันท์. (2529). *การจัดการเรียนการสอนอย่างมีระบบ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ลีปพนธ์ เกตุทัต. (2538, 24 มิถุนายน). "ทิศทางการพัฒนาในช่วงแผน 8." เอกสารประกอบการ
บรรยายพิเศษ. หอประชุมสำนักงานคุรุสภา. กรุงเทพฯ.
- สุมิตร คุณานุกร. (2523). *หลักสูตรและการสอน*. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์.
- อภิรักษ์ จันตะนี. (2538). *วิธีวิจัยทางธุรกิจ*. กรุงเทพฯ : วิ.เจ.ปรินติ้ง.
- อริยา เรียงจันทร์. (2544). *ปัญหาและความต้องการในการใช้ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา ,
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ. ปรินูญานินพนธ์. ศศ.ม. (การสอน
ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- Alkin, Marvin C. (1970). *"Using Evaluations : Does Evaluation Make a Difference ?*. Berely
Hills.
- Buescher, R. M. (1858 – 1859, 1969). *"The Relationship between Selected Noncognitive
Variables and Academic Achievement of College Woman in Various Fields of
Study"*. Dissertation Abstracts. 30.
- Cronbach, Joseph Lee. (1970). *"Essentials of Psychological Testing."* 3rd ed. New York :
Harper And Row.
- Gill, L. J. (1962, March). *"Some Nonintellectual Consistency in Identifying Characteristics
of Three Levels Of Achievement"* The Personnel and Guidance. Journal, 43 : 145.
- Good, Carter V. (1973). *"Dictionary of Education."* 3rd Edition. New York : McGraHill Book
Co.,
- Purvis, Thomas L. (1995). *"A Dictionary of American history"*. Cambridge Mass : Blackwell.
- Todaro, Michael. (2000). *"Economic Development"*. New York : Addison Wesley.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความร่วมมือ

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

.๙๐ มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนันทกา วรสุวัศ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัญหาการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ” โดยมี รองศาสตราจารย์ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ อาจารย์สมพร สุขะ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามปัญหาการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามให้ นางสาวนันทกา วรสุวัศ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จิระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-6763595 มือถือ 09-1430050

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/๕๔๑1

วันที่ 3๐ มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะคณาจารย์

เนื่องด้วย นางสาวนันทกา วรสุวัศ นิติระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัญหาการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ” โดยมี รองศาสตราจารย์ธีระศักดิ์ อุดมไพจิตรกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี และ อาจารย์สัญญากร ชูทรัพย์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามปัญหาการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามให้ นางสาวนันทกา วรสุวัศ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๓๐ มิถุนายน 2547

เรียน ขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนันทกา วรสุวิธ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัญหาการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร. อุดมไพจิตรกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้อง เก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอข้อมูลจำนวนนักศึกษาที่เข้าใหม่ ปีการศึกษา 2547 (2 ปีต่อเนื่อง) ระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการตลาด การบัญชี การเงิน ระบบสารสนเทศ การจัดการ และอังกฤษธุรกิจ และขอให้นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 จำนวน 30 คน สาขาวิชาการจัดการ ภาษาอังกฤษธุรกิจ การบัญชี การตลาด ระบบสารสนเทศ และการเงิน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามปัญหาการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ในระหว่างเดือน กรกฎาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนันทกา วรสุวิธ ได้เก็บข้อมูล ในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-6763595 มือถือ 09-143005

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ดร.สมพร สุข

อาจารย์ประจำ สาขาวิชาเทคโนโลยีการถ่ายภาพและ
ภาพยนตร์ คณะวิชาเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

อาจารย์สิฐฐากร ชูทรัพย์

อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ไมตรี อภิพัฒน์มนตรี

อาจารย์ประจำภาควิชาเศรษฐศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง
ปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

คำชี้แจงเกี่ยวกับแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัย เรื่องปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเศรษฐศาสตร์มหัพัตติ (ศ.ม.) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. แบบสอบถามฉบับนี้ต้องการทราบปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ การตอบแบบสอบถามจะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อผลการเรียนของท่าน คำตอบของท่านจะถือเป็นความลับ และการตอบแบบสอบถามขอให้ตอบตามสภาพความเป็นจริง ซึ่งผลที่ได้จะนำไปใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น

3. แบบสอบถามฉบับนี้มี 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่มีต่อสาขาวิชาที่ศึกษา

ทั้งนี้ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามทุกข้อ ตามสภาพปัญหาที่เป็นจริงทุกประการ ผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือเพื่อการวิจัยครั้งนี้

(นางสาวนันท์ภา วรสุวัธ)

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

ตอนที่ 1 แบบสำรวจข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ระดับผลคะแนนเฉลี่ยเมื่อจบการศึกษา ระดับ ปวส. จากสถานศึกษาเดิม)

☐ 2.00 – 2.50

☐ 2.51 – 3.00

☐ 3.01 – 3.50

☐ 3.51 – 4.00

3. สาขาวิชาที่ศึกษา

☐ สาขาวิชาการตลาด

☐ สาขาวิชาการบัญชี

☐ สาขาวิชาการเงิน

☐ สาขาวิชาระบบสารสนเทศ

☐ สาขาวิชาการจัดการ

4. รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน

☐ ต่ำกว่า 10,000 บาท

☐ 10,000 – 20,000 บาท

☐ มากกว่า 20,000 บาท

5. อาชีพผู้ปกครอง

☐ ธุรกิจส่วนตัว

☐ รับจ้าง

☐ รับราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ

☐ เกษตรกร (ทำสวน ทำนา ทำไร่ ประมง เลี้ยงสัตว์)

☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัญหาการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ รวม 6 ด้าน คือ ด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผล ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

คะแนน	5	หมายถึง	มีปัญหามากที่สุด
คะแนน	4	หมายถึง	มีปัญหามาก
คะแนน	3	หมายถึง	มีปัญหาปานกลาง
คะแนน	2	หมายถึง	มีปัญหาน้อย
คะแนน	1	หมายถึง	มีปัญหาน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ปัญหา	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่ สุด
		5	4	3	2	1
ด้านวิธีการเรียนการสอน						
1	ผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบบรรยายเป็นหลัก					
2	งานที่ผู้สอนมอบหมายให้ศึกษาค้นคว้านอกชั้นเรียน มีปริมาณเหมาะสม					
3	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับระดับสติปัญญา ความสามารถของผู้เรียน					
4	กำหนดเวลาที่ใช้ในการฝึกทักษะมีความเหมาะสม					
5	การจัดการเรียนการสอน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่าย					
6	สภาพบรรยากาศภายในชั้นเรียนช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้					
7	อื่น ๆ					

ข้อ ที่	ปัญหา	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
ด้านหลักสูตร						
1	การจัดลำดับเนื้อหาวิชาในแต่ละรายวิชาเรียงตามลำดับความยากง่าย					
2	รายวิชาในหลักสูตรมีความทันสมัย และสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน					
3	หลักสูตรกำหนดเวลาในการฝึกภาคปฏิบัติมีความเหมาะสม					
4	เนื้อหาวิชาที่เรียนสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานจริงได้					
5	ผู้เรียนมีความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ตนเองเรียน					
6	เนื้อหาในแต่ละรายวิชามีการปลูกฝังด้าน คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณทางธุรกิจที่สามารถนำไปใช้ในทางปฏิบัติงาน					
7	อื่น ๆ					
ด้านการวัดผลและประเมินผล						
1	แบบทดสอบที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนมีความเหมาะสม					
2	แบบทดสอบที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนตรงกับเนื้อหาที่เรียน					
3	ผู้สอนมีการชี้แจงเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลแก่ผู้เรียน					
4	ผู้สอนได้นำวิธีการวัดและประเมินผลหลาย ๆ รูปแบบมาใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียน					
5	มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลอย่างชัดเจน					
6	อื่น ๆ					

ข้อ ที่	ปัญหา	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
ด้านผู้เรียน						
1	กล้าซักถามผู้สอน ในสิ่งที่ตนไม่เข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียน					
2	ระยะเวลาในการปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมชั้นเรียน					
3	เวลาเข้าห้องสมุด หรือศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน					
4	เศรษฐกิจของครอบครัวส่งผลกระทบในเรื่องค่าใช้จ่ายด้านการเรียน					
5	มีภาระรับผิดชอบทางครอบครัว ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียน					
6	สุขภาพเป็นอุปสรรคต่อการเรียน					
7	อื่น ๆ					
ด้านผู้สอน						
1	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการอภิปรายและแสดงความคิดเห็นภายในชั้นเรียน					
2	บรรยายชัดเจนทำให้ผู้เรียนมีความรู้ มีความเข้าใจในสิ่งที่เรียน					
3	มีทักษะ ความชำนาญในการถ่ายทอดความรู้					
4	การมีมนุษยสัมพันธ์ของผู้สอน					
5	ให้ความสนใจใส่ต่อปัญหาการเรียนของผู้เรียนแต่ละคน					
6	มีความเข้าใจปัญหาความต้องการและสภาพแวดล้อมผู้เรียนที่อยู่ในวัยรุ่น					
7	อื่น ๆ					

ข้อ ที่	ปัญหา	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก						
1	ภายในชั้นเรียนมีอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบกับสื่อการสอน เช่น จอรับภาพข้ามศีรษะ เครื่องขยายเสียง ฯลฯ					
2	สื่อ อุปกรณ์ เครื่องมือสำหรับใช้ประกอบการเรียนการสอนทันสมัย และมีประสิทธิภาพ					
3	จำนวนสื่อ อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีเพียงพอกับจำนวนของผู้เรียน เช่น เครื่องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์สำนักงาน ฯลฯ					
4	จัดให้มีสถานที่ที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนได้เก็บอุปกรณ์การเรียน เช่น ตู้ล็อกเกอร์					
5	ห้องสมุดมีหนังสือ เอกสาร ตำราที่ให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าอย่างเพียงพอ					
6	การบริการทางการศึกษาอื่น ๆ เช่น ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self Access) , ห้องปฏิบัติการทางด้านภาษา (Sound Lab) เป็นต้น					
7	อื่น ๆ					

ตอนที่ 3 ข้อมูลที่เกี่ยวกับการเรียนของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ที่มี
ต่อสาขาวิชาที่ศึกษา

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

1. ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน

ปัญหา.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

2. ด้านหลักสูตร

ปัญหา.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

3. ด้านการวัดและประเมินผล

ปัญหา.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

4. ด้านผู้เรียน

ปัญหา.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

5. ด้านผู้สอน

ปัญหา.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

6. ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก

ปัญหา.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ – สกุล	นางสาวนันทกา วรวิสุต
วัน เดือน ปี เกิด	วันที่ 1 ธันวาคม 2519
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	27/4-5 ถนนพานิชย์เจริญ ต. เมืองพล อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2547	เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
พ.ศ. 2542	บริหารธุรกิจบัณฑิต บธ.บ. (การตลาด) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
พ.ศ. 2540	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) คณะบริหารธุรกิจ (การตลาด) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ
พ.ศ. 2538	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นต้น (ปวช.) แผนกวิชาพาณิชยการ (การบัญชี) วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย